

Mollababa - Uruman (Muş İli) Yöresinin Jeolojisi - Biostratigrafisi ve Paleontolojisi *

GEOLOGY, BIOSTRATIGRAPHY AND PALEONTOLOGY OF THE
MOLLABABA-URUMAN (MUŞ) PROVINCE AREA

Mehmet SAKINÇ**

ABSTRACT — The investigated area is bounded by, Hıçitan-Darohovi hill and Molababa village in the North of Muş province, East of Turkey. Represented by the Eocene, Oligocene, Miocene and Quaternary aged sedimentary rocks and Pliocene volcanites.

The studies by MERCIER, J. (1948, 1949), KIRANER, F. (1957) and DİNÇER, A. (1968) had been important in the fact of generally researching petroleum facilities.

The Upper Eocene beds crop out at the East of the area a small exposure. This formation is made of the nonfossiliferous siltstones. The Upper Eocene is unconformable overlaid by the lower and Middle Oligocene formations.

The Oligocene consists of the Lower Oligocene (Lattorfian), Middle Oligocene (Rupelian) and Upper Oligocene (Chattian) aged stages which are conformable with each other.

Lower Oligocene (Lattorfian) is named as Gerisor formation, made up of the silty micrite, clayey micrite and biomicrite, characterized by *Nummulites vascus* and *N. intermedius*.

Middle Oligocene (Rupelian) or Kelares formation is represented by the intercalation of the carbonaceous siltstone, sandy limestone, carbonaceous and clayey siltstone and carbonaceous sandstone having *N. intermedius*, *N. fichtelli* and *Lepidocyclina (eu) dilatata* in dominance.

Upper Oligocene (Chattian) or Kazanan formation consists of the carbonaceous sandstone, biosparite sandy limestone, silty biomicrite and carbonaceous lithic tuff characterized by *L. (neph) tournoeuri* and *Pararotalia lithothamnica lithothamnica*.

In the investigation area The Miocene is represented by two formations as the Lower Miocene aged (Aquitanian) Mollababa formation and the (Burdigalian) aged Aktaş formation which are conformable with each other.

The Aquitanian (Mollababa formation) is formed of a sequence of carbonaceous sandstones, sandy biosparite. This sequence contains of Operculina which belongs to *Nummulitidae* and *Lepidocyclinidae* and *Miogypsinidae*.

Burdigalian (Aktaş formation) and its limestone member is formed of the carbonaceous sandstones, sandy biosparite and biosparite including *Nummulitidae* (genre: *Operculina*), *Lepidocyclinidae* and *Miogypsinidae*.

Quaternary is represented by alluvial exposures which contain blocks, pebble, sand and silt.

The Upper Eocene formation is folded by Pyrene phases and the Oligocene-Miocene formations are folded by Rhodanian-Valaque phases of the Alpine Orogenesis.

* Mehmet SAKINÇ tarafından, Prof. Dr. Atife DİZER'in yönetiminde hazırlanmış doktora tezinin kısaltılmış şeklidir.

This is the summary of the Ph. D. Thesis prepared by Mehmet SAKINÇ under the authority of Prof. Dr. Atife DİZER.

** Mehmet SAKINÇ — İ. Ü. Yerbilimleri Fakültesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, VEZNECİLER/İSTANBUL-TURKEY

ÖZ — Çalışma alanı Doğu Anadolu bölgesinde Muş ilinin Kuzeyinde Hiçitan-Darohovi Tepe ve Mollababa köyü ile sınırlıdır. Bölgede Eosen, Oligosen, Miyosen ve Kuvaterner yaşı çökeller ile Pliyosenin volkanitleri vardır.

Bölgедe, MERCİER, J. (1948, 1949), KIRANER, F. (1957) ve DİNÇER, A. (1968) nin yaptığı çalışmalar genellikle petrol olanaklarının araştırılması bakımından önemlidir.

Üst Eosen çökelleri alanın Doğusunda ufak bir alan kapsar. Bu çökeller fosil içermeyen silt taşlarından oluşmuştur. Üst Eosen, Alt ve Orta Oligosen formasyonları ile diskordan konumludur.

Oligosen birbirleri ile konkordan konumlu olan, Alt Oligosen (Lattorfiyen), Orta Oligosen (Rupeliyen) ve Üst Oligosen (Şattiyen) katları ile temsil edilir.

Alt Oligosen (Lattorfiyen) Gerisor formasyonu, siltli mikrit, killi mikrit ile biyomikritten oluşmuş olup, *Nummulites vascus* ve *N. intermedius* ile karakterizedir.

Orta Oligosen (Rupeliyen) Kelares formasyonu karbonatlı silttaşısı, kumlu kireç taşı, karbonatlı ve killi silttaşından meydana gelmiştir. *N. intermedius* *N. fichtelli* ve *Lepidocyclus (eu) dilatata* egemendir.

Üst Oligosen (Şattiyen) Kazanan formasyonu, karbonatlı kumtaşı, biyosparit, kumlu kireç taşı, siltli biyomikrit ve karbonatlı litik tuf ile temsil edilir. *L. (Neph) tourouperi* ve *Pararotolia lithothamnica lithothamnica* ile karakterizedir.

Miyosen bölgede, Alt Miyosen (Akitaniyen) Mollababa formasyonu ve Burdigaliyen Aktaş formasyonu ile temsil edilmiş olup, her iki oluşuk birbirleri ile konkordan konumludur.

Akitaniyen (Mollababa formasyonu) karbonatlı kumtaşı, kumlu biyosparitten oluşan istife sahiptir. Bu istifte, Nummulitidae'ye ait *Operculina* türleri ile *Lepidocyclidae* ve *Miogypsinidae* vardır.

Burdigaliyen (Aktaş formasyonu) ve kireç taşı üyesi, karbonatlı kumtaşı, kumlu biyosparit ve biyosparitten oluşmuş olup, *Nummulitidae* (cins: *Operculina*), *Lepidocyclidae* ve *Miogypsinidae* içerir.

Kuvaterner; blok, çakıl, kum ve silt içeren alüvyonal sahalar ile temsil edilmiştir.

Pliyosen ufak alanlarda görülen Traklandezitik tüfler ile belirlidir.

Üst Eosen Alpin orojenezinin Pirene fazı, Oligosen-Miyosen formasyonları ise Rodaniyen ve Valak fazları ile kıvrımlanmışlardır.

TEŞEKKÜR :

Doktora tezinin hazırlanmasında değerli bilgileriyle çalışmalaruma ışık tutan ve çalışma alanına gelerek problemlerin çözümünde yardımını esirgemeyen Hocam Sayın Prof. Dr. Atıfe DİZER'e teşekkürü bir borç bilirim.

Jeolojik problemlerin çözümüne ve çalışmalarımı değerli bilgileri ile ışık tutan Hocam Sayın Prof. Dr. Mehmet AKARTUNA'ya teşekkürlerimi sunarım.

Tezimin basılması için yardımlarını esirgemeyen Yerbilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Önder ÖZTUNALI'ya teşekkür ederim.

Çalışmalarımda bana yardımcı olan Doç. Dr. Orhan ATAN ve Doç. Dr. Erdinc KİPMAN'a sükranlarımı sunarım.

Tezin hazırlanmasında herzaman manevi desteğini gördüğüm eşim Fulya'ya teşekkür ederim.

STRATİGRAFİK JEOLOJİ

TERSİYER

PALEOJEN

Eosen? (T.e)

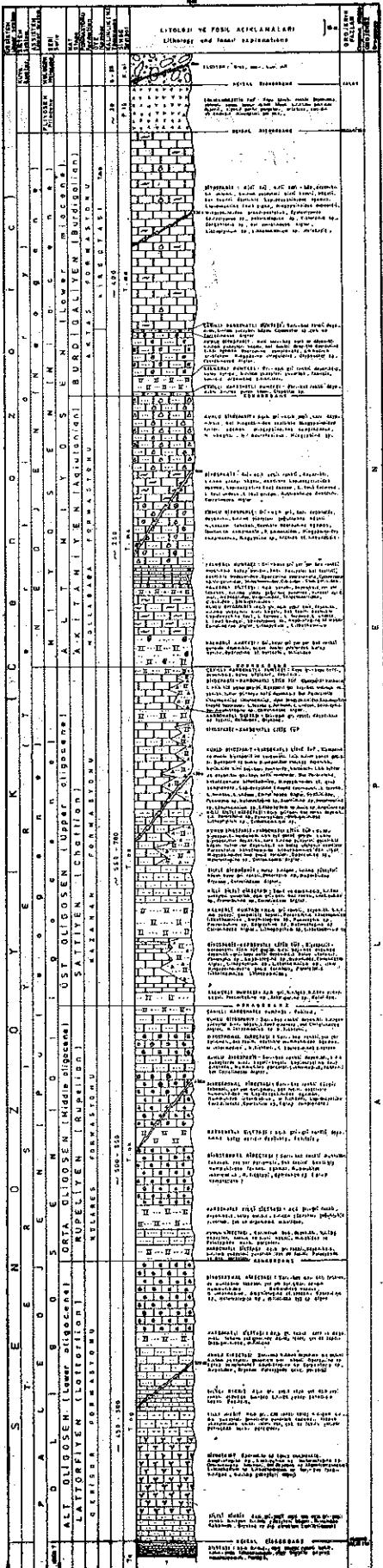
Fosil içermeyen silttaşlarından oluşan bu birim, tavanda Alt Oligosen (Lattorfiyen) yaşı Gerisor formasyonu ve Orta Oligosen (Rupeliyen) yaşı Kelares formasyonu ile uyumsuzdur. Birimin tabanı ise, inceleme alanında görülmemektedir. Bu nedenle birimin

kalınlığı hakkında bir fikrimiz yoktur. Oluşun yaşı eski çalışmalarla göre verilmiştir.

OLİGOSEN

Bu yaştaki çökeller inceleme alanının büyük bir bölümünü kapsar. Fosil içeriği bakımından oldukça zengin olan bu çökeller çalışma alanında Alt Oligosen (Lattorfiyen), Orta Oligosen (Rupeliyen) ve Üst Oligosen (Şattiyen) katları ile temsil edilir.

MOLLABAŞA - URUMAN (MÜŞ İLİ) YÖRESİNİN GENELLEŞTİRİLMİŞ STRATIGRAFI KESİTİ

ALT OLİGOSEN (Lattorfiyen)

GERİSOR FORMASYONU (T.og)

Çalışma alanın büyük bir bölümünü kapsayan Gerisor formasyonu tabanındaki kuşkulu Eosen üzerinde transgressif ve diskordan olup tavanındaki Orta Oligosen (Rupeliyen) yaşı Kelareş formasyonu ile uyumludur.

Formasyonu oluşturan litolojik istif, siltli mikrit, biyomikrit, killimikrit, kumlu kireçtaşısı, karbonatlı siltaşı, biyostromal kireçtaşısı killi siltaşı ardalanmasından oluşmuştur. Bu istifie özellikle biyostromal kireçtaşları Nummulitidae familyasına ait *N. vascus* ve *N. intermedius* türleri ile karakteristikdir. Bu formasyonu oluşturan litolojik istifin, çökellerinin oluşturduğu ortam ile bu çökellerde bulunan *Nummulitidae*, *Bryozoa* ve *Alg* gibi fosilleşmiş organizmaların yaşam ortamı orta enerjili, sig deniz özelliğindedir.

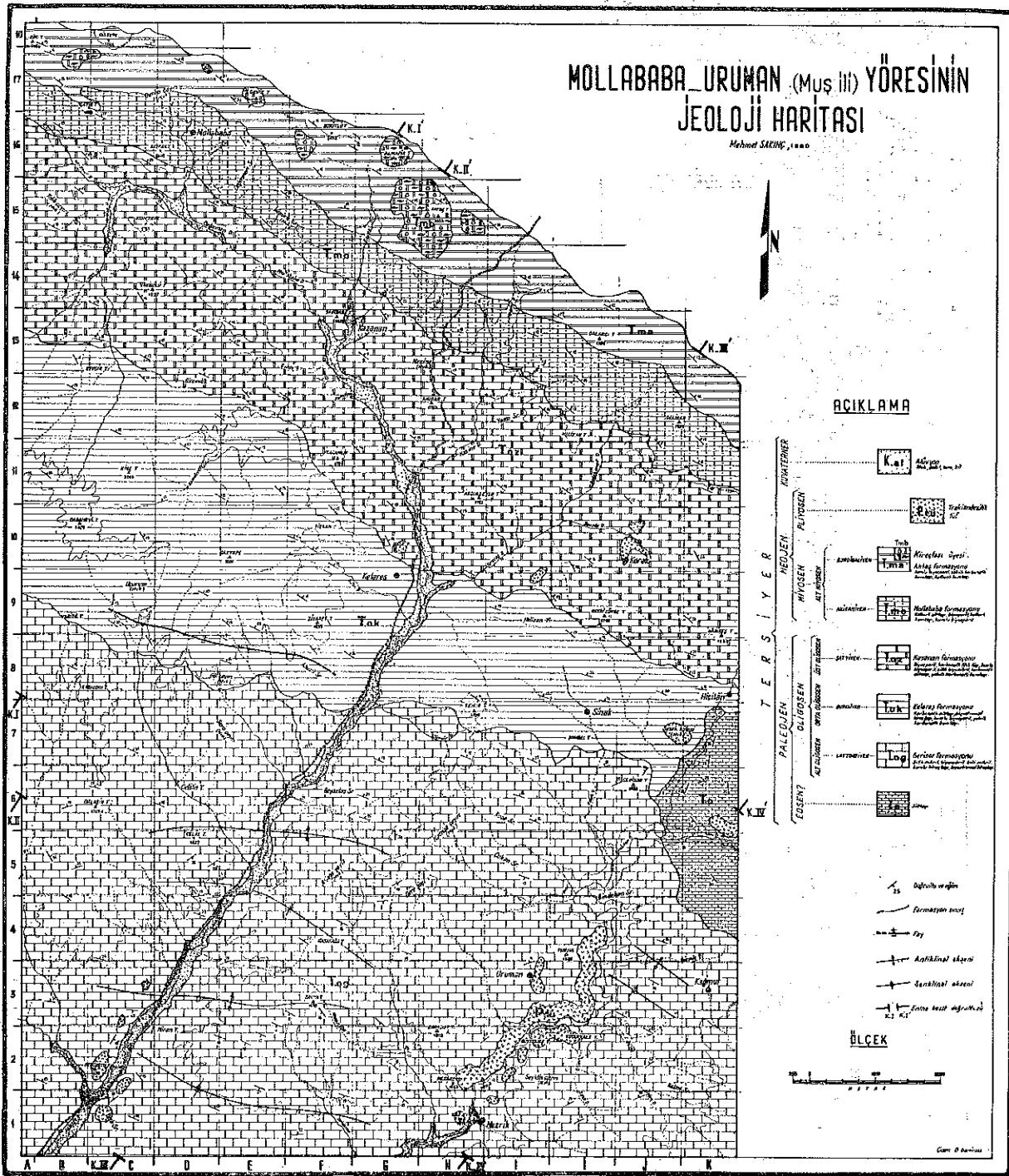
ORTA OLİGOSEN (Rupeliyen)

KELAREŞ FORMASYONU (T.ok)

İnceleme alanını KB-GD doğrultusunda kat eden bu formasyon tabanındaki kuşkulu Eosen üzerinde transgressif ve uyumsuzdur. Ayrıca tabanındaki Kelareş formasyonu ile de uyumludur.

Formasyonu oluşturan litolojik istif, karbonatlı siltaşı, kumlu kireçtaşısı, karbonatlı killi siltaşı, biyostromal kireçtaşısı, kumlu biyosparit ve çakılı karbonatlı kumtaşı ardalanmasından meydana gelmiştir.

Bu formasyon çökelleri orta-yüksek enerjili sig denizel ortamda çökelmiştir. İstifin bazı seviyelerinde bulunan *Nummulitidae* ve *Lepidocyclinidae* familyalarının bazı türleri, Corallinaceae algları ve bazı Hermatipik mercan tipleri (genellikle *Isastrea* grubu) bentonik ortamı karakterize eden organizmalardır. Bu nedenle gerek litolojik ve gerekse fosil içeriği bakımından Kelareş formasyonun aynı denizel ortamda çökeldiği söylenebilir. Bu formasyonda biyostromal kireçtaşları bol fosilli olup *Nummulitidae* ve *Lepidocyclinidae* familyala-

rına ait *N. intermedius*, *N. fichtelli* ile *L. (eu) dilatata* türlerini içermesi bakımından karakteristiktitir.

ÜST OLIGOSEN (Şattiyen)

KAZANAN FORMASYONU (T.oz)

Bu formasyon, tabanında Orta Oligosen (Rupeliyen) yaşı Kelares formasyonu, tavanında ise Alt Miyosen (Akitaniyen) yaşı Mollababa formasyonu ile uyumludur.

Formasyonu oluşturan litolojik istif, karbonatlı kumtaşı, biyosparit, kumlu kireçtaşı,

karbonatlı litik tüf, çakılı karbonatlı kumtaşı ardalananlığı şeklindedir.

Kazanan formasyonunu oluşturan litolojik istif, sığ ve genellikle orta enerjili ve dip akıntılarının etkin olduğu denizel ortamın ürünüdür. Litolojik istifteki çökellerde saptanan fosilleşmiş organizma kalıntılarının yaşadıkları denizel ortam ile çökellerin olduğu ortam aynı özelliktedir. İstifteki *Lepidocyclinidae*, *Alveolinidae*, *Rotalidae* ve *Miliolidaen* formları anılan ortamın tipik temsilcileridir. İri foraminiferlerin genellikle temsil edildiği bentonik faunada, Pararotalia'dan ilkel *Miogypsinoidea* lere geçiş formlarının saptanması ve bu formasyonun tipik özelliğini vurgular.

NEOJEN MİYOSEN

Çalışma alanında, Miyosen, (Akitaniyen ve Burdigaliyen) e ait çökeller ile temsil edilmiştir. Oligosen oluşuklarına nazaran daha dar alanlara yayılmış olan Alt Miyosen bölge de hem litolojik hem de faunal karakterleri nedeniyle karakteristikdir.

İnceleme alanının en yüksek tepeleri Burdigaliyen yaşlı biyosparitik özellikle kireçtaşlarından oluşmuştur. Özellikle çok sert ve dayanıklı olmaları nedeniyle bölgede sahit tepeler şeklinde görünüm sunarlar.

ALT MİYOSEN (Akitaniyen)

MOLLABABA FORMASYONU (T.mo)

İnceleme alanında KB-GD doğrultusunda uzanan Mollababa formasyonu tabanındaki Üst Oligosen (Şattiyen) yaşlı Kazanan formasyonu ile uyumludur. Tavanda ise Alt Miyosen (Burdigaliyen) yaşlı Aktaş formasyonu ile uyumludur.

Formasyonu oluşturan litolojik istif, kalkerli kumtaşı, kumlu biyosparit, kalkerli siltası ve biyosparitten meydana gelmiştir.

Mollababa formasyonunu oluşturan çökeller, zaman zaman derinleşen zaman zaman da sığlaşan haraketli bir ortamın ürünüdür. İstifte saptanan fosilleşmiş organizma kalıntılarının yaşam ortamı ile çökellerin oluş-

tuğu ortamın özellikleri aynıdır. Denizin derinleştiği zamanlarda karbonatlı silttaşları çökelmiştir. Bu çökellerde saptanan ufak bentonik foraminiferlerin varlığı da bu görüşü kanıtlamaktadır.

Zengin mikro fauna içeren bu formasyonda, iri foraminiferlerden *Nummulitidae* (cins *Operculina*), *Lepidocyclinidae* ve *Miogypsinidae* familyaları ile ufak bentonik foraminiferlerden *Nodasariidae*, *Uvigerinidae* ve *Bolivinidae* familyaları ile *Stilostomellinea* alt familyası saptanmıştır.

ALT MİYOSEN (Burdigaliyen)

AKTAŞ FORMASYONU (T.ma)

İnceleme alanın kuzeyinde görülen bu formasyon, KB-GD doğrultusunda uzanır. Tabanındaki Akitaniyen yaşlı Mollababa formasyonu ile uyumlu olup, tavanda ise esas yayılmışları çalışma alanı dışında olan Pliyosen yaşlı Trakiandezitik tüfler ile diskordan konumludur.

Formasyonu oluşturan litolojik istif, çakılı karbonatlı kumtaşı ve kumlu biyosparitten oluşmuş ve ayrıca bu formasyonda ayrılan birectaşı üyesi resifal özellikle olup çalışma alanında gerek topografik ve gerekse içeriği yoğun organizma kalıntıları nedeniyle bölgenin tipik oluşu görülmüştür.

KIREÇTAŞI ÜYESİ (T.mb)

Aktas formasyonu içinde ayrılan Kireçtaşı üyesi resifal özellikle olup, özellikle fosilleşmiş organizma kalıntısı bakımından zengindir. *Nummulitidae* (cins *Operculina*), *Miogypsinidae* ve *Lepidocyclinidae* familyalarının cins ve türleri de bu resifal faunanın tipik formlarını sunarlar.

VOLKAN KAYALARI

Trakiandezitik tüf

Pliyosen yaşındaki bu tüfler, çalışma alanının genellikle çukur ve yükseltisi az olan yerlerinde yerleşmişlerdir. Kayanın mikroskop altındaki incelenmesinde: Yoğun gaz boşulları olan camsı hamur içinde köşeli kırıntılar

şeklinde diyorit, siyenit porfir parçaları, ortaklas, sanidin ve andezin mineralleri yer alır. Diyorit parçaları holokristalın hipidiyomorf andezin ve ojit kristallerinden oluşmuştur.

KUVATERNER

ALÜVYON (K.al)

Kuvaterner yaşlı alüvyonal oluşuklar, özellikle Kelares dere civarında yayılmışlardır ve blok, çakıl, kum ve silt boyutundaki elemanlardan oluşmuşlardır.

YAPISAL JEOLOJİ

İnceleme alanın yapışal özellikleri Alp orojenezinin Pirene-Helvetik, Rodaniyen ve Valak fazlarının etkisi sonucunda oluşmuştur. Temeldeki Eosen tabakalarının egemen doğrultusu K 21 D eğimi ise, 20 KB, Oligosen-Alt Miyosen tabakalarının egemen doğrultusu da K 60 B, eğimi ise 18 KD dur.

BIYOSTRATİGRAFİ

GİRİŞ:

Tersiyere ait serilerin (Oligosen-Miyosen) sınırlarının paleontolojik olarak saptanmasında genellikle pelajik ve bentonik foraminiferlere ait bazı formlar kullanılır. Pelajik forami-

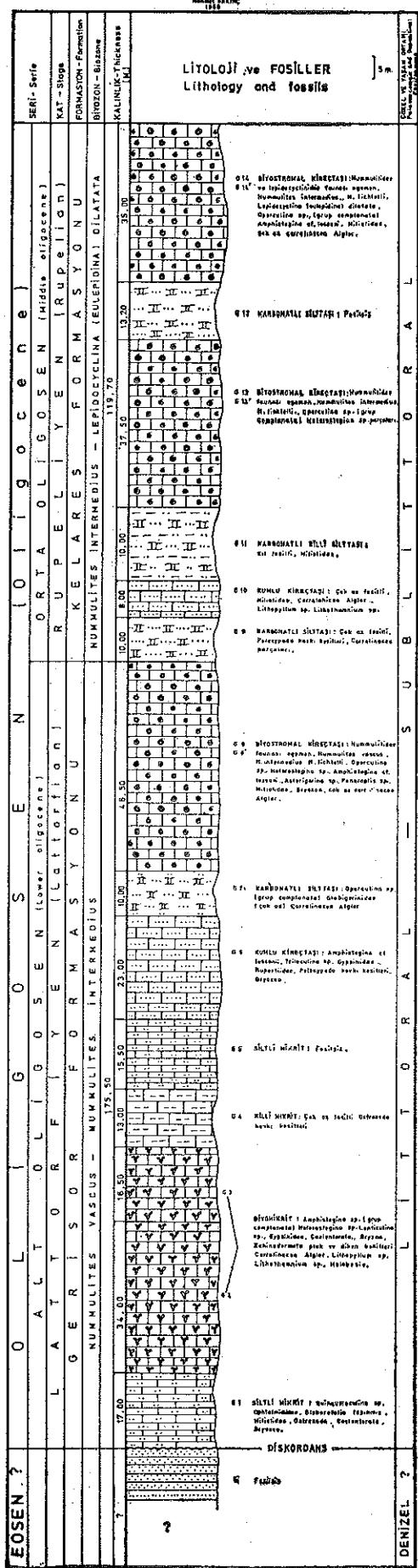
niferlerden Globigerinidae ve Globorotalidae ile bentonik foraminiferlerden Nummulitidae, Lepidocyclinidae ve Miogypsinidae familyalarına ait türler bu serilerdeki biyozonların ayrimında önemli rol oynarlar.

Çalışma alanında, Oligosen ve Miyosen çökelleri bentonik organizmalar bakımından oldukça zengindirler. Bu nedenle Oligosen ve Miyosen serilerine ait Biyozonları ayrimında Nummulitidae, Lepidocyclinidae ve Miogypsinidae familyalarının türleri kullanılmıştır. Bu ayrimda Avrupa Kronostratigrafi sınıflaması tarafımızdan benimsenmiştir.

NUMMULITES VASCUS-NUMMULITES INTERMEDIUS BIYOZONU

Bu zon, N. vascus ve N. intermedius fosilleri ile karakteristiktir. Alt Oligosen (Lattorfiyen) yaşlı ve klastikler ile karbonatlardan oluşan litolojik istif çalışma alanında Gerisor Formasyonu olarak adlandırılmıştır. Bu formasyon tabanındaki Eosen'in? silttaşları ile diskordan konumludur. Gerisor Tepede yapılan ölçülmüş stratigrafi kesitindeki Biyostromal kireçtaşı seviyelerinde ilk defa ortaya çıkan N. vascus JOLY ve LEYMERIE ve N. intermedius d'ARCHIAC fosillerini içerir bu nedenle biyozon ayrimında bu iki tür kullanılmıştır. Alt seviyeleri bol Bryozoa içeren bu bi-

JEOLOJİK YAŞ Geologic age		YAZAR Authors AVRUPA KATLARI European stages	LEUPOLD, VAN der VLERK (1931)		VAN der VLERK (1955)		ADAMS (1970)		HAAK and POSTUMA (1975)	
MİYOSEN Miocene	ORTA Middle		ÜST Upper	3 Tf	ÜST Upper	ÜST Upper	Tf	ALT Lower	ALT Lower	Tf
	ALT Lower	SARMASIYEN Sarmatian TORTONİYEN Tortonian		2 Tf						
	ÜST Upper	LANGHIYEN Langhian		1 Tf	ALT Lower	ALT Lower	Tf			
	ORTA Middle	BURDİGALİYEN Burdigalian AKITANIYEN Aquitanian		5 Te	ÜST Upper	ÜST Upper	Te			
	ALT Lower	SATTİYEN Chattian		4 Te						
	ÜST Upper	RUPELİYEN Rupelian	d	3 Te	ALT Lower	ALT Lower	Te			
OLİGOSEN Oligocene	ORTA Middle	LATTORFIYEN Lattorfian	c	2 Td			Td			
	ALT Lower			1 Td	Tc	Tc	Tc			

yozonda: *N. vascus* JOLY ve LEYMERIE, *N. intermedius* d'ARCHIAC, *N. fichtelli* MICHELOTTI, *Amphistegina cf. lessoni* d'ORBIGNY, *Operculina* sp. (grup: *complanata*), *Heterostegina* Sp., *Carpentaria* sp., *Miliolidae.*, *Gypsinidae.*, *Rupertiidae.*, *Globigerinidae.*, *Coelenterata.*, *Echinodermata.*, *Bryozoa.*, *Ostrocoda.*, *Lithophyllum* sp., *Lithothamnium* sp., ve *Me-lobesia* dan oluşan bentonik fauna egemendir.

*NUMMULITES INTERMEDIUS -
LEPIDOCYCLINA (EU) DILATATA
BİYOZONU*

Bu zon, N. intermedius ve L. (eu) dilatata fosilleri ile karakteristikdir. Orta Oligosen (Rupeliyen) yaşı ve klastikler ile karbonatlardan oluşan litolojik istif inceleme alanında Kelareş formasyonu olarak adlandırılmıştır. Bu formasyon tabanda Gerisor, tavanda ise Kazanan formasyonları ile konkordandır. Şekil 2.

Bu formasyonda yapılan ölçülmüş stratigrafi kesitinde fosil organizma bakımından zengin olan üst seviyeler, *N. intermedius* d'ARCHIAC, *N. fichtelli* MICHELOTTI, *L. (eu) dilatata* MICHELOTTI, *Amphistegina cf. lessoni* d'ORBIGNY., *Operculina* sp. (Grup: *complanata*), *Heterostegina* sp., *Miliolidae*., *Coelenterata* (Grup *Isasterea*), *Pelecypoda*., *Gastropoda*., *Bryozoa*., *Lithophyllum* sp., *Lithothamnium* sp., ve *Melobesia* dan oluşan bentonik fauna içerir.

**LEPIDOCYCLINA (NEPHROLEPIDINA)
TOURNOUERI - PARAROTALIA
LITHOTHAMNICA LITHOTHAMNICA
BIYOZONU**

Bu zon, *L. (neph) tournoeri* ve *P. lithothamnica* fosilleri ile karakteristikdir. Üst Oligosen (Şattiyen) yaşlı ve klastikler ile karbonatlardan oluşan litolojik istif inceleme alanında Kazanan formasyonu olarak adlandırılmıştır. Bu formasyon tabanda Kelaş tavanda ise Mollababa formasyonu ile kordandır.

Bu birimde yapılan ölçülmüş stratigrafi kesitinde genellikle karbonatlar hakimdir. Özellikle Biyosparit seviyelerinde ise bu biyo-

Sekil. 2

KELARES DERE - EMİDAR TEPE - HAZİNÉ MvK. ÖLÇÜLMÜŞ

STRATİGRAFİ KESİTİ

Helmut SAKIN
1980

zonusu karakterize eden fosil organizma kalıntıları bol olarak bulunur.

Bu biyozonda, *L. (neph) tournoueri* *LEMOINE* ve *DOUVILLE*, *L. (eu) favosa* *CUSHMAN*, *L. (eu) formosa* *SCHLUMBERGER*, *L. (eu) undosa* *CUSHMAN*, *P. mexicana* *NUTTAL*, *P. lithothamnica lithothamnica*, (*UHLIG*), *Amphistegina cf. lessoni* *d'ORBIGNY*, *Penoroplis thomasi* *HENSON*, *Austrotrillina cf. poucialveolata* *SCHLUMBERGER*, *A. cf. howchini* *SCHLUMBERGER*. *Pararotalia* dan üçel *Micogypsinoides* lere geçiş formları, *Operculina* sp. (Grup: *complanata*), *Heterostegina* sp., *Neoalveolina* sp., *Marsonella* sp., *Lenticulina* sp., *Planorbolina* sp., *Stilostomella* sp., *Cibicides* sp., *Miliolidae*, *Bryozoa*, *Lithophyllum* sp., *Lithothamnium* sp., *Melobesia* gibi fosil organizmalardan oluşan bentonik fauna egemendir.

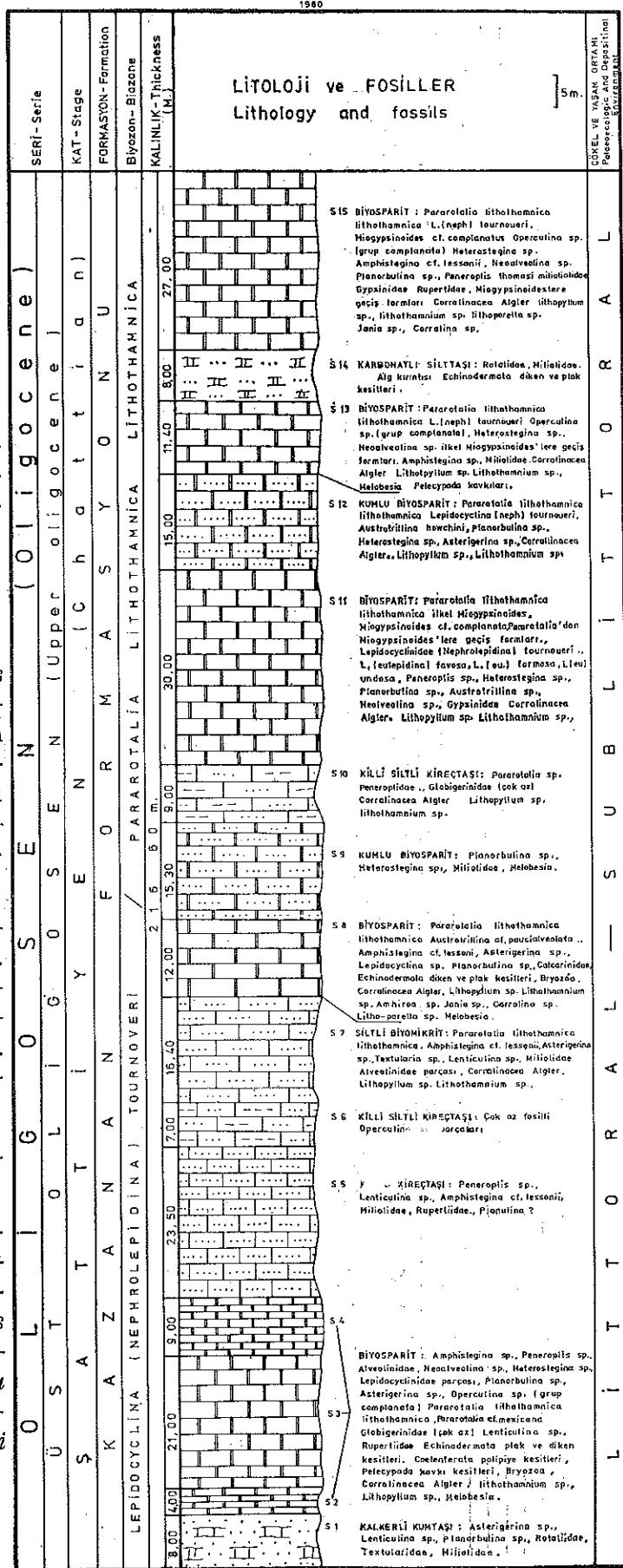
OPERCULINA AMMONOIDES - MIOGYPSINOIDES COMPLANATUS BIYOZONU

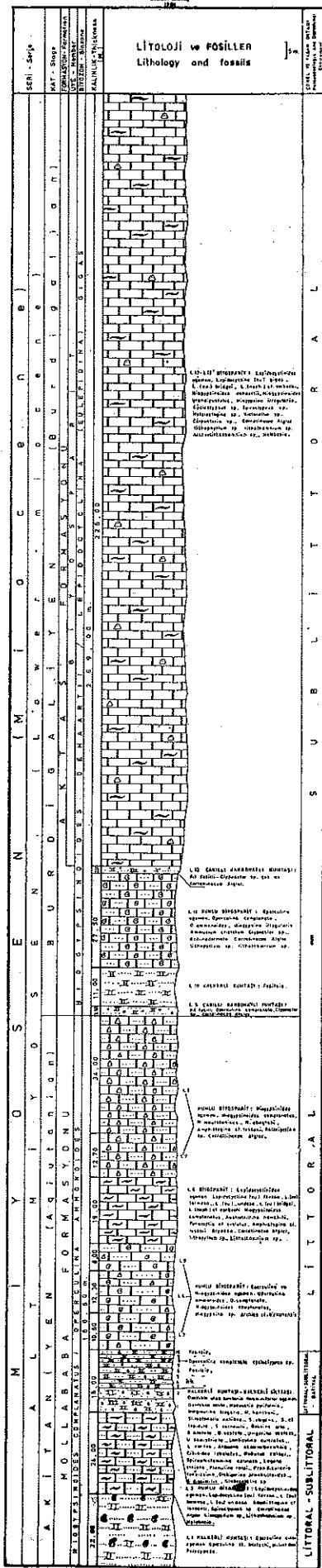
Bu zon *O. ammonoides* ve *M. complanatus* türleri ile karakteristikdir. Alt Miyosen (Akitanian) yaşlı ve genellikle karbonatlardan oluşan litolojik istif inceleme alanında Mollababa formasyonu olarak adlandırılmıştır. Bu formasyon tabanda Kazanan, tavanda ise Aktaş formasyonu ile sınırlıdır ve konkordan konumluştur.

Bu formasyonda yapılan ölçülmüş stratigrafi kesitinde Akitanian, tabanda bol *O. cf. bartschi* ve *Miliolidae* içeren karbonatlı kumtaşları ile başlar. Bu kesitte özellikle kumlu biyosparit seviyelerde bu zona adını veren *O. ammonoides* ve *M. complanatus* türleri oldukça zengindirler.

Biyozonda saptanan önemli fosil organizmalar sunlardır.

O. cf. bartschi (*CUSHMAN*), *O. ammonoides* (*GRONOVIUS*), *O. complanata* (*DEFRANCE*), *M. complanatus* (*SCHLUMBERGER*), *M. ubaghsi* *TAN*, *M. mauritanicus* (*BRÖNNIMANN*), *Miogypsina* sp., *Lepidocyrtina* (*eu*) *favosa* *CUSHMAN*, *L. (eu) formosa* *SCHLUMBERGER*, *L. (eu) undosa* *CUSHMAN*, *L. (eu) bridgei* *COLE*, *L. verbeekii*

NEVTON-HOLAND., *Astrotrillina howchini* (*SCHLUMBERGER*), *Amphistegina lessoni* (*ORBIGNY*), *Penoroplis cf. evolutus* *HENSON*., *Archias cf. kirkunensis* *HENSON*., *Dentalina acuta* (*ORBIGNY*), *Nodasaria pyriformis* *HUSSEY*., *Marginulina fragaria* *GUMBEL*., *M. hantkeni* *BANDY*, *Stilostomella antillea* (*CUSHMAN*), *S. elagans* (*ORBIGNY*), *S. cf. lepidula* (*SCHAVEGER*), *S. verneuilli* (*ORBIGNY*), *Bolivina arta* *MACFADYEN*., *B. dilatata* *REUSS*., *B. costata* *PHLEGER*., *Uvigerina costata* *BIEDA*., *U. semisitriata* (*ORBIGNY*), *Lenticulina culturatus* (*MONFORT*), *L. vortekx* (*FICHTEL* ve *MOLL*), *Almaena escornebovensis* *SIGAL*,

Cibicides lobatulus (*WALKER* ve *JAKOB*), *Cibicidoides ungrianus* (*ORBIGNY*), *Robulus calcar* *LINNAEUS*., *Spiroplectammina carinata* (*ORBIGNY*), *Lagena striata* (*ORBIGNY*), *Planulina renzi* *CUSHMAN* ve *STAINFORT*., *Frondicularia tenuissima* *HANTKEN*., *Globigerina praebulloides* (*ORBIGNY*), *G. dissimilis* *CUSHMAN* ve *BERMUDEZ*., *Globorotalia sp.* (grup opima), *Neocalveolina sp.*, *Spiroclypeus sp.*, *Heterostegina Sp.*, *Coelenterata* (grup *Isastrea*), *Pelecypoda*., *Bryozoa*., *Lithophyllum sp.*, *Lithothamnium sp.*, *Archeolithothamnium sp.*,

MİOGYPSİNOİDES DEHAARTİİ - LEPIDOCYCLİNA (EU) LEPİDİNA GİGAS BIYOZONU

Bu zon, *M. dehaartii* ve *L. (eu) gigas* fosilleri ile karakteristiktedir. Alt Miyosen (Burdigaliyen) yaşı ve karbonatlar ile klastiklerden oluşan litolojik istif çalışma alanında Aktaş formasyonu olarak adlandırılmıştır. Bu formasyon, tabandaki Mollababa, formasyonu ile konkordan, tavandaki trakiandezitik tüflerle diskordan konumludur.

Burdigaliyen de Akitaniyen gibi çok fissildir ancak Akitaniyenin tüm istifinde iri bentonik foraminiferler egemendir. Bu biyozonda, *M. dehaartii* (*VAN der VLERK*), *M. grandipustulus* *COLE*., *Miogypsina irregularis* (*MICHELOTTI*), *L. (eu) gigas* *CUSHMAN*., *L. (eu) bridgei* *COLE*., *L. cf. verbeeki* (*NEVTON* ve *HOLAND*), *Amphistegina Lessoni* (*ORBIGNY*), *Operculina complanata* *DE-*

FRANCE, *Heterostegina* sp., *Spiroclypeus* sp., *Rotalia* sp., *Victorellia* sp., *Carpenteria* sp., *Planorbolina* sp., *Archias* sp., *Ammucium cristatum* (BADENSE), *Coelenterata* (grup. *Isas-*treæ), *Clypeaster* sp., *Lithophyllum* sp., *Lithothamnium* sp., *Archeolithothamnium* sp., ve *Melobesia* dan oluşan bentonik fauna egemenidir.

OLİGOSEN VE MİYOSEN YAŞLI BAZI İRİ FORAMİNİFERLERİN ÇALIŞMA ALANINDAKİ STRATİGRAFİK DAĞILIMI

Mehmet SAKINÇ
1980

SERİ	OLİGOSEN			MİYOSEN	
	ALT	ORTA	ÜST	ALT	BÜRDİGALİYEN
K.AT	LATTORFIYEN	RÜPELİYEN	ŞATTİYEN	AKITANIYEN	M. DEHAARTII
BİYOZON	N. INTERMEDIUS N. VASCUS	N. INTERMEDIUS L.(EU) DILATATA	L.(NEP) TOURNOVERI P. Rotalia lithothamnica LITHOTHAMNICA	M. COMPLANATUS	M. DEHAARTII
FORMASYON İRİ FORAMİNİFERLER	GERİSOR	KELAREŞ	KAZANAN	MOLLABABA	AKTAS
NUMMULITES INTERMEDIUS d'ARCHIAC					
N. VASCUS JOLY et LEYHERIE					
H. FICTELLI (MICHELOTTI)					
OPERCULINA AMMONOIDES (GRONOVIUS)					
O. COMPLANATA DEFRENCE					
O. cf. BARTSCHI CUSHMAN					
LÉPIDOCYCLINA (EU) DILATATA (MICHELOTTI)					
L.(NEP) TOURNOVERI LEMOINE ve DOUVILLE					
L.(EU) FAVOSA CUSHMAN					
L.(EU) FORMOSA SCHLUMBERGER					
L.(EU) UNDOSA CUSHMAN					
L.(EU) BRIDGEI COLE					
L.(EU) GIGAS CUSHMAN					
MOGYPSONIDES COMPLANATUS SCHLUMBERGER					
M. UBAGHSI TAN					
M. MAURETANICUS BRONNIMANN					
M. DEHAARTII VAN DER VLERK					
MOGYPSONINA IRREGULARIS MICHELOTTI					

PALEONTOLOJİ

GİRİŞ

Çalışmamızın paleontoloji ile ilgili bu bölümde özelde iri foraminifer familyaları üzerinde durmuştur. Çalışma alanında bu

familyalar *Nummulitidae*, *Lepidocyclinidae* ve *Miogypsinidae* nin cins ve türleri ile temsil edilmişlerdir. Bu nedenle çalışmalarımızın büyük bir bölümü anılan familyaların türlerinin sistematikteki konumları, ve tanımları oluşturur.

F A M I L Y A : NUMMULITIDA DE BLAINVILLE, 1825

- FİLUM : Protozoa
- SINIF : Rhizopoda
- ALT SINIF : Foraminifera
- FAMILYA : Nummulitidae DE BLAINVILLE, 1825
- ALT FAMILYA : Nummulitinae CARPENTER, 1859
- CİNS : Nummulites LAMARCK, 1801

Nummulites intermedius d'ARCHIAC, 1846

Levhə II , *Sekil 1, 2*

- 1911 — *Nummulites intermedius* D'ARCHIAC, BOUSSAC, J. Etudes Paleont. Sur Le Nummulitique Alpin p. 84-86, pl. 1, figs. 4, 5; pl. III, fig. 12.
- 1934 — *Nummulites intermedius* D'ARCHIAC, CIZANCOURT, M. de Bull. Soc. Geol. Fr. serie. 5, tome. 4, pl. XLVI, figs. 1, 2, 3.
- 1938 — *Nummulites intermedius* D'ARCHIAC, FLANDRIN, J. Cont. Etude Paleont. Nummulitique Algerian serie. 1, no. 8, p. 51, 52, pl. III, figs. 77a, 81.
- 1959 — *Nummulites intermedius* D'ARCHIAC, BELMUSTAKOF, E. Les Fossiles Bulgarie. p. 37, 38, pl. X, fig. 56.
- 1975 — *Nummulites intermedius* D'ARCHIAC, BOMBITA, G. Revista Espanola de Micropaleontogia vol. VII, no. 1, p. 75, 76, Pl. V, figs. 1-4, 9-10, Pl. VI, figs. 25.

MİKROSFERİK FORM

Kavki dışı özellikler

Kavkinin şekli genellikle yassı veya merkezsidir. Çapı 1,1-1,6 cm, kalınlığı ise, 0,2-0,3 cm dir. Yüzeyde retiküle bölme şebekesi görülür.

Kavki içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Nukleokonk küçütür (mikrosferik), spiral yaklaşık 16-19 turdan oluşmuştur. İlk 4-6 tur sık sarımlıdır. Daha sonraki turlar ise baştaki turlara göre gevşek sarılmış ve turlar arasındaki kalınlık artmıştır. İlk turlardaki bölmeler hafif kurve şekillidir. Son turlarda ise yer yer onduleli bölmeler görülür. Bölmeler arasında locaların genişlikleri ve yükseklikleri ilk turlarda hemen hemen eşittir. Ancak son turlardaki localarda bu görünüm değişir ve locaların genişlikleri yüksekliklerine göre fazlalaşır.

Aksiyal kesit

Bu kesitteki görünüm karakteristikdir.

Kavki İçi (Ekvatoriyal)

İlk loca (mikrosferik) $\mp 90\mu$

Spiral tur sayısı: 17

Loca yüksekliği (son tur): 240μ

Spirali oluşturan turlar sıktır. Ancak kavki kenarına yakın turlarda hafif seyrekleşmeler görülür. Ayrıca kavkida ince bir pliye oluşumu ile marginal kordon vardır.

Çalışmalarımızda tanımladığımız *N. intermedius* türler i BOMBITA'nın (1975) Romanya'dan derlediği formlar ile benzerlik gösterir.

Stratigrafik dağılım

Fransa - Oligosen

Cezayir - Oligosen

Türkiye (Muş) Alt - Orta Oligosen

Nummulites intermedius d'ARCHIAC'nın ölçüm tablosu

Kavki Dışı :

Kavki kalınlığı: 0,2-0,3 cm

Kavki çapı: 1,1-1,6 cm

Bölme şebekesi: Retiküle

Kavki İçi (Aksiyal)

Pliye: Çok ince

Marjinal kordon: var

Loca genişliği (son tur): 444μ

Bölme şekli: Hafif kurve - Eğik kurve

Bölme sayısı (toplam turlarda): 160-200

Spiral duvarın kalınlığı: 174μ

Nummulites fichtelli (MICHELOTTI, 1841)

Levhə II Şekil 3, 4

- 1911 — *Nummulites fichtelli* (MICHELOTTI), BOUSSAC J.
Etudes Paleontologiques Sur le Nummulitique Alpin
p. 86-88, pl. IV, fig. 3.
- 1934 — *Nummulites fichtelli* (MICHELOTTI), CIZANCOURT M. de.
Bull. Soc. Geol. Fr. serie. 5, tome. 4, pl. XLV, figs. 6-7.
- 1938 — *Nummulites fichtelli* (MICHELOTTI), FLANDRIN J
Cont. Etude Paleont. Nummulitique Algerian
p. 53, 54, pl. III, figs. 82a, 88.
- 1959 — *Nummulites fichtelli* (MICHELOTTI), BELMUSTAKOF, E
Les Fossiles Bulgarie p. 38, pl. X, figs. 7-14.
- 1963 — *Camerina fichtelli* (MICHELOTTI), COLE S.W.
Geol. Sur. Professional Paper no. 403-E, p. E13, E14, pl. 1, figs.
1-7, pl. 2, figs. 7, 9, 11.
- 1972 — *Nummulites fichtelli* (MICHELOTTI), BLONDEAU A
Les Nummulites p. 156, pl. XXXI, figs. 1-5.
- 1975 — *Nummulites fichtelli* (MICHELOTTI), BOMBITA G.
Revista Esponola de Micropaleontologia vol. VII, no. 1, p. 75-76,
Pl. V, figs. 5-8, 11-14, Pl. VI, figs. 23-24.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Bu tür *N. intermedius* un makrosferik formu olarak bilinmektedir. Kavkısı daha küçük olan bu türün, kavkı çapı 0,5-0,6 cm, kalınlığı ise 0,2-0,3 cm dir. Kavkı yüzeyi özellikleri her iki türde de aynıdır.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Nukleokonk iki locadan oluşmuştur. Bu turların 3-4 ü sık sarılmıştır. Son turlarda ise bu sıkı sarılma görülmez. *N. intermediusta* olduğu gibi bu formda da ilk turlardaki bölmeler hafif kurve şekillidir. Spiralin son turlarında ise bölmeler genellikle daha fazla kurveleşmiş hatta zaman zaman onduleli şekle dönüşmüştür.

Aksiyal kesit

Nukleokonk iki localıdır. İnce piliye oluşumları görülür. Marjinal kordon vardır. An-

cak bu oluşumlar son turlarda daha belirginidir.

Çalışma alanındaki *N. fichtelli* örnekleri BLONDEAU (1972) nun İtalya ve Akiten havzasından derlediği örnekler ile benzerlik gösterir.

Stratigrafik dağılım

Borneo - Eosen

İtalya - Oligosen

Cezayir - Oligosen

Türkiye (Muş) - Orta Oligosen

Nummulites fichtelli (MICHELOTTI) nin ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0,2-0,3 cm

Kavkı çapı: 0,5-0,6 cm

Bölme şebekesi: Retiküle

Kavkı İçi (Aksiyal)

Pliye: Yok

Marginal kordon: Var
Kavki İçi (Ekvatoriyal)
İlk loca çapı: 348μ
İkinci loca çapı: 240μ
Spiral tur sayısı: 8-9

Loca yüksekliği (son tur): 216μ
Loca genişliği (son tur): 306μ
Bölme şekli: Hafif kurve-kurve
Bölme sayısı (tüm turlarda): 100-110
Spiral duvarın kalınlığı (son tur): 72μ

Nummulites vascus JOLY ET LEYMERIE, 1848

Levhə: II , Şekil. 5-7

- 1911 — *Nummulites vascus* JOLY ET LEYMERIE, BOUSSAC, J.
Etud. Paleont. Sur le. Nummulitique Alpin
p. 35-37, pl. III, figs. 17, 18.
- 1972 — *Nummulites vascus* JOLY ET LEYMERIE, BLONDUE, A.
Les Nummulites p. 146, pl. XXII, figs. 14-15.

Kavki dışı özellikler

Kavki merceksi ve ufaktır. Kavki kalınlığı 0,1-0,3 cm, çapı ise 0,1-0,2 cm dir. Yüzeyde ş harfine benzeyen kıvrımlı bölme şebekesi görülür.

Kavki içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Nukleokonk makrosferiktir. Lam spiral yaklaşık 6 turdan oluşmuştur. İlk turlarda çok az sıkı sarılma görülür. Daha sonraki turlarda ise sarılma ve gelişme normaldir. Spiralin ilk turlarındaki bölmeler az eğiktir. Ancak daha sonraki turlarda bu eğiklik artar ve locaların yükseklikleri son turlarda biraz fazlaşılır.

Aksiyal kesit

Kenar kordonu görülür. Pliye oluşumu ise yoktur.

N. vascus, *N. incrassatus* grubundan türemiştir. Çalışma alanından derlenen örnekler, BLONDEAU (1972) nun İtalya ve Akiten hav-

zasında derlediği örnekler ile yakın benzerlik gösterir.

Stratigrafik dağılım

Fransa - Oligosen
Türkiye (Muş) - Alt Oligosen

Nummulites vascus JOLY et LEYMERIE
nin ölçüm tablosu

Kavki Dışı :

Kavki kalınlığı: 0,1-0,3 cm
Kavki çapı: 0,1-0,2 cm
Bölme şebekesi: Radiye
Kavki İçi (Aksiyal)
Pliye: Yok
Marginal kordon: Var

Kavki İçi (Ekvatoriyal)

İlk loca çapı: 192μ
Spiral tur sayısı: 6
Loca yüksekliği (son tur): 142μ
Loca genişliği (son tur): 210μ
Bölme şekli: Eğik-Kurve
Bölme sayısı (tüm turlarda): 60-70
Spiral duvarın kalınlığı: 108μ

Operculina ammonoides (GRONOVIUS, 1781)

Levhə: III, Şekil. 6, 7

- 1950 — *Operculina ammonoides* (GRONOVIUS), COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper no. 221-B, p. 22, pl. 5, figs. 6, 7.
- 1953 — *Operculina ammonoides* (GRONOVIUS), CARTER, J.D.
Jour. of. Paleon. vol. 27, p. 240, 241, pl. 34, figs. 4-6.
- 1957 — *Operculina ammonoides* (GRONOVIUS), HANZAWA, S.
The Geol. Soc. of. Am. Memoir. 66, p. 43, pl. 1, figs. 4, 5.
- 1963 — *Operculinoides ammonoides* (GRONOVIUS), COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper, no. 403-E, p. E14, E15, pl. 5, figs. 13-24,
26-30, 33-35.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı hafif merceksidir ve involut sarılmıştır. Çapı yaklaşık 1-1,5 mm, kalınlığı ise 0,80-0,98 mm dir. Merkezde küçük granüller görülür.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

İlk loca makrosferiktir. Lam spiral $3\frac{1}{2}$ -4 turlu spiralden oluşmuştur. Spiraldeki açılma son turun ortalarından başlar ve bu turun sonunda en yüksek değere ulaşır. Lam spiral duvarı birinci turda ince, sonraki turlarda ise kalındır. Spiral yaklaşık 25-28 loca içerir. Bu locaları oluşturan bölmelerin bütün turlarda şekilleri dike yakındır. Özellikle son turda bölmelerin spiral duvarına yakın yerleri aniden kıvrılarak lam spiral ile, yataya yakın dar açı yaparak birleşir.

Aksiyal kesit

Kavkı merkezinde her iki tarafta görülen

simetrik şişkinlik vardır. Son tur fazla açılmamıştır. Aynı zamanda son tur bir önceki tur ile içeri doğru bir girinti yapacak şekilde birleşir. Bu özellik, *O. ammonoides* in aksiyal kesitteki en belirgin özelliğidir.

Bu tür *O. complanata* grubundandır. Ancak kavkısının involut oluşu, son turun fazla açılmaması ile bu grubun tip cinsi olan *O. complanata* dan ayrılr. Ayrıca aksiyal kesitlerde, son tur ile bir önceki tur arasında görülen girintide aynı grubun iki türü arasındaki en belirgin özelliği oluşturur.

Tanımını yaptığımız *O. ammonoides* türleri HANZAWA, (1957) nin Micronesia dan deylediği örnekler ile yakın benzerlik gösterir. Özellikle son turun bir önceki tur ile birleştiği yerdeki girintinin her iki formda da görülmemesi benzerliği kanıtlayan önemli bir veridir.

Stratigrafik dağılım

İndo - Pasifik bölgelerinde - Akitaniyen

Türkiye (Muş)-Alt Miyosen (Akitaniyen)

Operculina ammonoides (GRONOVIUS) in ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0,80-0,98 mm
Kavkı genişliği: 1,2-2 mm
Granül sayısı (merkezde): 2-5
Bölme şekli: Kurve-hafif Kurve
İnvolut veya evolut oluşu: İnvolut

Kavkı İçi (Aksiyal)

1. tur yüksekliği: 102μ
2. tur yüksekliği: 336μ
Son tur yüksekliği: 588μ

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

İlk loca çapı: 78μ
Tur sayısı: $3\frac{1}{2}$ -4
Son turun yüksekliği: 588
Bölme şekli: Kurve-hafif kurve
Bölme sayısı (tüm turlarda): 31
Loca sayısı (tüm turlarda): 31
Periferal rim genişliği: 72μ

Operculina cf. bartschi CUSHMAN, 1921

Levhə: III, Şekil 5

- 1950 — *Operculina bartschi* CUSHMAN, COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper. no. 221-B, figs. 22, 23; pl. 5, figs. 3-5.
1953 — *Operculina bartschi* var ornata, CUSHMAN, CARTER, J.D.
Jour. of. Pal. vol. 27, p. 239, 240, pl. 34, figs. 1-3.
1963 — *Operculina bartschi* CUSHMAN, COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper no. 403-E, p. E-15, E-16, pl. 3, figs. 1-17,
pl. 4, fig. 1.

MİKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı yassıdır. Yüzeyde bölgeler belirginidir ve üzerinde ufak granüller yerleşmiştir. Ancak bu örnekler çoğu örnekte çok fazla belirgin değildir. Kavkı merkezi şişkindir.

Kavkı içi Özellikler

Ekvatoriyal kesit

İlk loca mikrosferiktir. Lam spiral, 3-3 1/2 turdan oluşmuştur. İlk turlarda yaklaşık 1-1 1/2 sıkı sarılma görülür. Bu turlardan sonra, son turun sonuna kadar devam eden lam spiral açılması gözlenir. Bu açılma son 1 1/2 turda en yüksek derecesine ulaşır. Lam spiral kalınlığı ilk turlarda dar, sonraki turlarda ise genişler. Lam spiral yaklaşık 35-40 loca içerebilir. Bu locaları oluşturan bölmeler, ilk turlarda eğik şekillidir. 7 ve 8. bölmeden sonra eğiklik kazanır. Ancak spiralin ikinci turundan sonraki bölmelerinde ise bu eğikliğin daha fazla arttığı görülür.

Operculina cf. bartschi (CUSHMAN) nin ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0.50-0.76 mm

Kavkı genişliği: 3.4-4 mm

Granül sayısı: 4-6

Bölmeye şekli: Eğik-hafif kurve

Sarım şekli: Evolut

Kavkı İçi (Aksiyal)

1. Tur yüksekliği: 186 μ

2. Tur yüksekliği: 624 μ

Son tur yüksekliği: 2.5 mm

Aksiyal kesit

Kavkı şekli kesitlerde uzun olarak görüür. Lam spiral yaklaşık 3 turdan oluşmuştur. Son turun açılığı çok fazladır.

O. cf bartschi, O. complanata ya çok benzer. Ancak kavkı yüzeyindeki bölmeler üzerinde oluşan granüllerin boncuk dizisi şeklinde görülmeli ve ekvatoriyal kesitlerde daha fazla bölmeye içermesi nedeniyle O. complanata dan ayrılır. Çalışmalarımızda bu türe (cf) değişimin nedeni, kavkı yüzeyindeki boncuk dizisi şeklindeki granül dizilerinin belirgin olarak görülmemesinden dolayıdır.

COLE, (1963) nin Guam dan derlediği örnekler ile çalışma alanından derlenen örnekler yakın benzerlik gösterir.

Stratigrafik dağılım

İndo - Pasifik bölgelerinde - Akitaniyen

Türkiye (Muş) - Alt Miyosen (Akitaniyen)

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

İlk loca çapı: 156 μ

Tur sayısı: 3-3 1/2

Son turun yüksekliği: 2.5 mm

Bölmeye şekli: Eğik-hafif kurve

Bölmeye sayısı (tüm turlarda): 32

Loca sayısı (tüm turlarda): 32

Periferal rim genişliği: 96 μ

Operculina complanata, DEFRENCE, 1822

Levhə: III Şekil: 2-4

1935 — *Operculina complanata* (DEFRENCE) var *japonica* nov. sp.
HANZAWA, S.

Science Rep. of the Tohoku Univ. Sendai, Japon. Sec.

Series (Geology) vol. XVIII, no. 1, p. 19-22, pl. 1, figs. 4-28.

1946 — *Operculina complanata* (DEFRENCE), STCHEPINSKY, V.
Türkiye Karakteristik Fosilleri M.T.A. Yayınları I, sah. 64, tab.
XXX, sek. 1.

1953 — *Operculina complanata* (DEFRENCE), DİZER, D.A.
İ.Ü.F.F. Mec. Serie B, vol. XVIII, no. 3-4, p. 277, pl. X, fig. 6,

- 1953 — *Operculina complanata* sup. sp. *Japonica* HANZAWA, S.
 CARTER, J.D. *Jour of pal.* vol. 27, p. 241, 242, pl. 33, figs. 1-12,
 pl. 34, figs. 7, 8.
- 1959 — *Operculina complanata* (DEFRANCE), BELMUSTAKOF, E.
Les Fossiles de Bulgarie p. 43, pl. XIII, figs. 6, 7.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı çok yassi ve evolut sarımlıdır. Kavkinin çapı 1,5-2 mm, kalınlığı ise 0,75-0,85 mm dir. Yüzeyde granül yoktur. Bazı örneklerde kavkı merkezinde şişkinlik görülmektedir. Bölmeler kavkı yüzeyinde belirgin değildir.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

İlk loca makrosferiktir. Lam spiral 2 - 2 1/2 turlu spiralden oluşmuştur. Spiraldeki açılma birinci turdan başlayarak son tura kadar devam eder. Son turun sonunu da en yüksek değerine ulaşır. Lam spiralin kalınlığı ilk turlarda ince son turlarda kalındır. Spiral yaklaşık 25-27 loca içerir. Bu locaları oluşturan bölmelerin ilk turdaki son 1/3 leri kuvvetli kıvrılma gösterir. Son turda ise bölmeler daha fazla kıvrılarak spiral duvarı ile hemen hemen yataya yakın dar açı yaparak bireşirler.

ler daha fazla kıvrılarak spiral duvarı ile hemen hemen yataya yakın dar açı yaparak bireşirler.

Aksiyal kesit

İlk loca makrosferiktir. Lam spiralin son turunun çok fazla açılmış olması belirgindir.

O. complanata, *O. bartschi* ile yakın benzerliği olan bir türdür. Ancak kavkı yüzeyinin düz ve granülsüz oluşu ile ekvatoriyal kesitlerle lam spiralin daha az sarımlı olması ve daha az loca içermesi nedeniyle *O. bartschi* den ayrılır.

HANZAWA, (1935)ının Japonya dan derlediği örnekler ile örneklerimiz arasındaki benzerlik kesindir. Ancak bu örneklerde bölmeler üzerinde görülen boncuk dizisi gibi oluşuklar (çok az belirgin) çalışma alanındaki *O. complanata* formlarının bölmelerinde görülmez.

Operculina complanata DEFRENCE nin ölçüm tablosu

Kıvkı Dışı:

Kavkı kalınlığı: 0,70-0,85 mm

Kavkı genişliği: 1,5-2 mm

Granül: Yok

Sarım şekli: Evolut

Kavkı İçi (Aksiyal)

1. Tur yüksekliği: 360 μ

Son tur yüksekliği: 1,9 mm

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

İlk loca çapı: 174 μ

Son turun yüksekliği: 1,9 mm

Tur sayısı: 2 - 2 1/2

Bölme şekli: Kurve-çok kurve

Bölme sayısı (tüm turlarda): 25-27

Loca sayısı (tüm turlarda): 20

Periferal rim genişliği: 156 μ

Stratigrafik dağılım

İtalya - Eosen (Lütesiyen) - Alt Miyosen (Akitaniyen)

Fransa - Eosen (Lütesiyen) - Alt Miyosen (Akitaniyen)

Türkiye - Eosen, Alt Miyosen (Akitaniyen)

Muş - Alt Miyosen (Akitaniyen - Burdiga liyen)

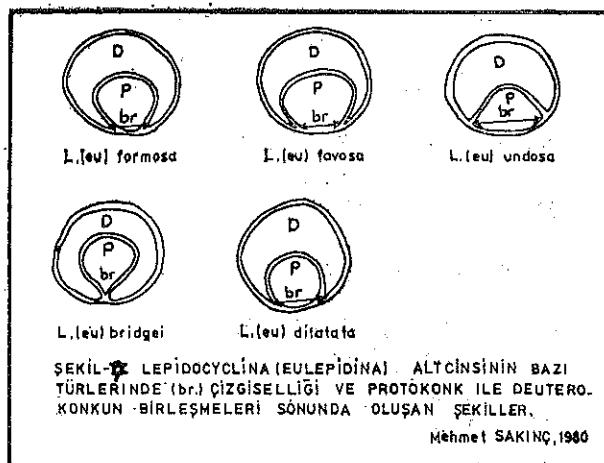
F A M I L Y A : LEPIDOCYCLINIDAE,

SCHAFFEN, 1932

Yazar, bu familya ile ilgili çalışmalarında özellikle örneklerin kavkı dışı ekvatoriyal ve aksiyal kesitlerdeki özelliklerden yararlanmış ve DOUVILLE, (1911), DROGER, (1952), HANZAWA, (1962), COLE, (1964) ile MATSUMARU, (1971) nun kullandığı ölçüm yöntemlerini benimsemiştir.

Ayrıca, MATSUMARU, K. (1971) nin Lepidocyclinidae familyasının Nephrolepidina alt cinsine ait türlerde yaptığı çalışmalarla, deuterokonk ve protokonkun birleşikleri iki nokta arasındaki uzaklıği (br) olarak belirtmiştir. Bu araştırmada, Eulepidina alt cinsine ait türlerin tanımında ise (br) çizgiselliğinin her tür için farklı değerler verdiği ve deuterokonk ile protokonkun birleşmeleri sonucunda oluşan değişik şekillerin (br) çizgiselliği ile ilgili olduğu saptanmıştır. Şekil: 7

Bu familya ile ilgili çalışmalarla COLE, 1964 nin sistematigi kullanılmıştır.

SEKİL 7. LEPIDOCYCLINA (EULEPIDINA) ALTÇİNİN BAZI TÜRLERİNDE (br) ÇİZGİSELLİĞİ VE PROTOKONK İLE DEUTEROKONKUN BİRLEŞMELERİ SONUNDA OLUŞAN ŞEKİLLER.

Mehmet SAKINÇ, 1980

FAMILYA : Lepidocyclinidae, DOUVILLE, 1911

ALT FAMILYA : Lepidocyclinidae, SCHAFFEN, 1932

CİNS : Lepidocyclina, GÜMBEL, 1870

ALT CİNS : Lepidocyclina (EULEPIDINA), DOUVILLE, 1911

Lepidocyclina (Eulepidina) bridgei, COLE, 1953

Levha: IV , Şekil. 1, 2

1953 — *Lepidocyclina (Eulepidina) bridgei*, COLE, HANZAWA, S.

The Geol. Soc. Of America. Mem. 66, p. 74, pl. 16, figs. 7a-c, 8a, b, 10a, b.

1957 — *Lepidocyclina (Eulepidina) bridgei*, COLE, COLE, S.W., BRIDGE, J. Geol. Sur. Prof. Pap. no. 253, p. 34, pl. 9, figs. 2-4, 13, 14, 19, 21.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı kalınlığı 2-2.3 mm ve çapı ise 6-7.5 mm olup, hafif merceksi şekillidir. Merkezde ufak bir şişkin bölge vardır. Bu bölgenin sınırları keskin değildir.

Üst yüzeyde beşgen şekilli maylar görür. Mayların şekilleri kavkı kenarlarına doğru küçülür.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Embryonik devrede nukleokonk, protokonk ve deuterokonktan oluşmuştur ve eulepidin şekillidir. Deuterokonk duvarının çok kalın oluşu ve buna karşın protokonk duvarının çok ince oluşu bu kesitlerde *L.(eu) bridgei* nin tipik görünümünü vurgular. Ayrıca her iki locanın birleşikleri yerde oluşan (br) çizgisinin çok kısa olması hatta bir nokta şecline de görülmesi bu türün anılan kesitteki ikinci Burdigaliyen)

belirgin özelliğini oluşturur.

Neanik (ekvatoriyal) localar, kısa hekzagonal - hekzagonal şekillidir. Anılan bu localar kavkı kenarına yakın sıralarda bozulmuş sıralar oluştururlar.

Aksiyal kesit

Lateral localar azdır. Bu locaların oluşturduğu sıralarda 5-6 lateral loca dizisi vardır. Bu diziler genellikle kavkı uçlarına yakını yerlerde en az sayıda lateral loca içerirler.

L.(eu) bridgei özellikle ekvatoriyal kesitlerdeki görünümü ile karakteristikdir. (br) çizgiselliliğini oluşturduğu şekil ve deuterokonk duvarının çok geniş oluşu nedeni ile kolaylıkla tanınır.

Stratigrafik dağılım

Saipan Adaları-Alt Miyosen (Akitaniyen) Türkiye (Muş) - Alt Miyosen (Akitaniyen-Burdigaliyen)

Lepidocyclina (eu) bridgei COLE nin ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 2-2,3 mm

Kavkı çapı: 6-7,5 mm

May oluşumu: Çok köşeli

Kavkı İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 84μ

Lateral loca yüksekliği: 112μ

Lateral loca sayısı: 5-6

Pliye: Yok

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Deuterokonk çapı: 1080μ

Protokonk çapı: 666μ

Deuterokonk duvar kalınlığı: 120μ

Protokonk duvar kalınlığı: 30μ

Deuterokonk yüksekliği: 1260μ

Protokonk yüksekliği: 702μ

br çizgiselliği: 6μ

h yüksekliği: 678μ

Neanik loca genişliği: 72μ

Neanik loca yüksekliği: 84μ

Lepidocyclina (Eulepidina) dilatata (MICHÉLOTTI, 1861)

Levhə: IV Sekil: 3, 5

1924 — *Eulepidina dilatata* MICHÉLOTTI, DOUVILLE, H.

Soc. Geol. De. France Mem. no. 2, p. 71, 72, pl. IV, figs. 1a, 4, pl.

V, fig. 1a, 4.

1940 — *Lepidocyclina (Eulepidina) dilatata* (MICHÉLOTTI),

BRONNIMANN, R. Schweiz Pal. Abh., (Mem. Suisses Pal)

vol. 63, p. 44-46, pl. 4, figs. 4, 6, 10, pl. 5, figs. 15-17. pl. 6, figs. 6, 7.

1960 — *Lepidocyclina (Eulepidina) dilatata* (MICHÉLOTTI), LORENZ,
C. Rv. De. Micropal no. 4, p. 181-191, pl. 1, 2, figs. 1-3, 3.

1962 — *Lepidocyclina (Eulepidina) dilatata* DİZER, A.

İ.Ü.F.F. Mec. Seri B, Cilt XXVII, fas. 1-2, p. 39-47, pl. 2, fig. 2

MİKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı yassıdır. Merkezi alan çok az şiş-kindir. Yüzey beşgen şekilli mayalar ile örtülüdür.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Nukleokonk mikrosferiktir. Neanik (ekvatoriyal) localar ile locadan sonra başlarlar. Ve kavkı kenarına uygun sıralar oluştururlar. Bu localar, ark, spatül ve spatüle yakın şekilde görülürler. Çoğu kez bu loca sıralarında özellikle kavkı kenarına yakınlaştıkça bozulmalar görülür ve loca sıraları kavkı kenarına olan uygunluklarını kaybederler.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı kalınlığı 1,5-2,5 mm, çapı ise 8-9

mm olup, genellikle düz veya çok hafif merceksidir. Ayrıca kavkıda seleli şekil gözlenir. Yüzey beşgen şekilli mayalar ile süslüdür. Kavkı kenarına doğru bu şekiller ufalır ve sayıları azalır.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Protokonk ve deuterokonktan oluşan nukleokonk eulepidin tiptedir. Deuterokonk oldukça iridir. Genellikle daire veya dairesele yakın şekillidir. Loca duvarı fazla kalın değildir. Protokonk ise çoğunlukla deuterokonka benzer şekilde olmasına karşın, loca duvarının ince ve şemlinin daha küçük oluşu ile belirgindir.

Her iki embryonik locanın birleşikleri yerde oluşan (br) çizgiselliğinin şekli L.(eu) formosa niminkine çok benzer. Neanik (ekvatoriyal) localar ark, spatül veya spatüle ben-

zer şekillerde görülür. Bazan kavkı kenarına yakın neanik loca sıralarında hekzagon şekilli localara da rastlanılır.

Aksiyal kesit

Neanik localaların her iki tarafında kavkı boyunca sıralanmış piliyeler görülür. Bunnlar kavkı merkezinde kalındırlar. Lateral locaların genişlikleri yüksekliklerinden fazladır. Lateral loca sıralarında yaklaşık 6-8 loca görülmektedir.

Lepidocyclina (eu) dilatata (MICHELOTTİ) nin ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 1.5-2.5 mm

Kavkı çapı: 8-9 mm

Granül: Yok

Kavkı İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 60μ

Lateral loca yüksekliği: 102μ

Lateral loca sayısı: 11-13

Piliye: Var

Bu tür, L(eu) formosa ile özellikle nukleokonk şeklinde benzerlik gösterir. Ancak, her iki türün deuterokonk ve protokonk ilişkileri farklıdır.

Stratigrafik dağılım

Kuzey İtalya - Alt Miyosen

Suriye - Alt Miyosen

Cezayir - Oligosen

Türkiye (Muş) - Orta Oligosen (Rupeliyen)

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Deuterokonk çapı: 1620μ

Protokonk çapı: 960μ

Deuterokonk duvar kalınlığı: 72μ

Protokonk duvar kalınlığı: 36μ

Deuterokonk yüksekliği: 1440μ

Protokonk yüksekliği: 1020μ

br çizgiselliği: 480μ

h yüksekliği: 954μ

Neanik loca genişliği: 114μ

Neanik loca yüksekliği: 84μ

Lepidocyclina (Eulepidina) favosa, CUSHMAN, 1919

Levhə: V Sekil: 1, 2

1952 — *Lepidocyclina (Eulepidina) favosa*, CUSHMAN, COLE, S.W.

Geol. Sur. Prof. Pap. No. 244, p. 30, pl. 22, figs. 1-5.

1962 — *Lepidocyclina (Eulepidina) favosa*, CUSHMAN, HANZAWA, S.

Micropal. vol. 8, no. 2, p. 175, pl. 2, figs. 39.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı kalınlığı, 1.7-2.1 mm, çapı ise 5-6.4 mm olup, yassıdır, çoğunlukla kavkinin merkezinde şişkin bir alan vardır. Bu alanda sayıları 6-8 arasında değişen granüller görülür. Ayrıca çoğu örneklerde kavkı çevresindeki dar bir rim sahası kavkinin belirgin özelliklerinden birini oluşturur.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Nukleokonk eulepidin tiptedir. Deuterokonk daire veya dairesele yakın, protokonk

ise daire veya daire-elips şekillidir. Deuterokonk ile protokonkun birleştiği noktalar arasında (br) çizgisi bu türde uzundur.

Her iki locanın duvar kalınlıkları birbirinden farklıdır. Genellikle bütün örneklerde, deuterokonkun duvar kalınlığı protokonkun duvar kalınlığına göre daha fazladır. Örneklerde kristalizasyon fazla olduğundan nepionik localar gözlenmemiştir. Neanik localar, genellikle kısa hekzagonal - uzun hekzagonal şekillidir. Başlangıçta uzun dar olan localar kavkı kenarına doğru kısa şekilli localara dönüşürler. Bu loca sıraları mutazam değildir. Özellikle kenara yakın olan sıralarda bozulmalar gözlenir.

Aksiyal kesit

Kavkı merkezindeki şişkinliğin (umbo) bulunduğu bölgede piliye toplulukları görülür. Bunların kavkı kenarına doğru boyları kısalır ve sayıları azalır. Özellikle merkezde toplanmış piliyelerin genişlikleri kenardakilerine göre daha fazladır. Lateral loca dizileri 8-10 loca içerir. Bu locaların yükseklikleri geniş-

liklerine göre azdır ve şekilleri dikdörtgene benzer.

Stratigrafik dağılım

Madagaskar - Alt Miyosen (Akitaniyen)
İtalya - Alt Miyosen

Türkiye (Muş) - Üst Oligosen - Alt Miyosen (Akitaniyen)

Lepidocyclina (eu) favosa CUSHMANının ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 1.7-2.1 mm

Kavkı çapı: 5-6.4 mm

Granül sayısı: 6-8

Kavkı İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 120μ

Lateral loca yüksekliği: 42μ

Lateral loca sayısı: 12-16

Pliye sayısı: 6-8

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Deuterokonk çapı: 948μ

Protokonk çapı: 516μ

Deuterokonk duvar kalınlığı: 84μ

Protokonk duvar kalınlığı: 18μ

Deuterokonk yüksekliği: 840μ

Protokonk yüksekliği: 522μ

br çizgiselliği: 168μ

h yüksekliği: 480μ

Neanik loca genişliği: 90μ

Neanik loca yüksekliği: 116μ

Lepidocyclina (Eulepidina) formosa, SCHLUMBERGER, 1902

Levhə: V Sekil. 3, 4

1924 — *Eulepidina formosa*, SCHLUMBERGER, DOUVILLE, H.

Soc. Geol. de France Mem. no. 2, p. 97-99, fig. 70.

1953 — *Lepidocyclina (Eulepidina) formosa*, SCHLUMBERGER,
COLE, S.W. BRIDGES, J. Geol. Sur. Prof. Pap. no. 253,
p. 34, 35, pl. 7, figs. 4, 5, pl. 10, figs. 1-6.

1954 — *Lepidocyclina (Eulepidina) formosa* SCHLUMBERGER
COLE, S.W. Geol. Sur. Prof. Pap. no. 260-0, p. 594-597,
pl. 216, figs. 1-16, pl. 217, figs. 9-11, pl. 218, figs. 1, 3, 4.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı kalınlığı 2.2-3.1 mm, çapı ise 6-7 mm dir. Kavkı genellikle ortası şişkin mercek şeklindedir. Çevrede genişliği fazla olmayan belirgin bir rim sahası görülmektedir. Kavkı yüzeyinde ise merkezde geniş fakat kenarlarında daha dar lateral loca izleri vardır.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Embryonik devrenin başlangıcında nukle-

okonk, deuterokonk ve protokonkton oluşmuştur. Bu devrede, deuterokonk protokonku sararak eulepidin tipini oluşturmuştur.

Deuterokonk, duvar kalınlığı fazla olan daire veya dairesel yakın şekillidir. Ancak, çoğu örnekte bu loca genellikle yanlara doğru şişkin olarak görülür. Protokonkun ise duvar kalınlığı deuterokonkunkine nazaran daha azdır. Her iki locanın birleşikleri noktalar arasında görülen (br) çizgisi L.(eu) favosaya göre daha fazladır.

Neanik (ekvatoriyal) localar, spatül - uzun spatül şekillidir. Hemen hemen bu tü-

rün bütün örneklerinde spatül olarak başlayan neanik localar, gelişmenin ileri devrelerinde uzun spatül şekline dönüşürler. Başlangıçta düzenli olan loca sıralarında, kavkı kenarına yakın yerlerde sıkışmalar ve loca duvarlarındaki değişiklikler, düzenli olan sıraların bozulmasına neden olur. Bu durumu çoğu örnekte gözlemek olağandır.

Aksiyal kesit

Piliyeler yoktur. Lateral localar mercek veya merceksi şekillidir. Genişlikleri yüksekliklerine göre fazladır. Bu localar neanik locaların altında ve üstünde olmak üzere kavkı kenarına doğru sıralar oluştururlar. Her lateral loca dizisinde 8-11 loca vardır.

Çoğu zaman, *L.(eu) favosa* ve *L.(eu) formosa* türleri birbirleri ile karıştırılmıştır. Ancak her iki tür arasındaki bazı farklar bir çok araştırcı tarafından belirtilmiştir.

Lepidocyclina (eu) formosa SCHLUMBERGER nin ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 2.2-3.1 mm
Kavkı çapı: 6-7 mm
Granül: çok köşeli may

Kavkı İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 112μ
Lateral loca yüksekliği: 68μ
Lateral loca sayısı: 8-11
Pliye: Yok

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Deuterokonk çapı: 1020μ
Protokonk çapı: 549μ
Deuterokonk duvar kalınlığı: 114μ
Protokonk duvar kalınlığı: 18μ
Protokonk yüksekliği: 780μ
Deuterokonk yüksekliği: 1200μ
br çizgiselliği: 180μ
h yüksekliği: 654μ
Neanik loca genişliği: 72μ
Neanik loca yüksekliği: 86μ

Lepidocyclina (Eulepidina) gigas, CUSHMAN, 1919

Levhə: IV , Şekil. 6

1928 — *Lepidocyclina gigas*, CUSHMAN, VAUGHAN, W.T.
Journal of Paleont. vol. 1, no. 4, p. 295.

1952 — *Lepidocyclina gigas*, CUSHMAN, COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Pap. no. 244, p. 30, pl. 22, fig. 9

MİKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Çalışma alanındaki Lepidocyclinidae türlerinin en irilerinden birisi olan, bu form kav-

kı çapının çok fazla olması nedeniyle dikkati çeker. Kavkinin kalınlığı 0.4-0.6 cm, çapı ise, 4.6-5.1 cm dir. Kavkı genellikle yassıdır. Kavkı yüzeyini de besgen şekilli mayalar görür.

Kavkı içi özellikler *Ekvatoriyal kesit*

İlk loca mikrosferiktir. Neanik localar ark - kısa hekzagonal şekillidir. Neanik loca sıraları kavkı kenarına doğru düzgün olmayan sıralar şeklinde görülür.

Aksiyal kesit

Kavkinin çok iri olması nedeniyle türün aksiyal kesitteki görünümü tipiktir. Bu nedenle tanınmaları çok kolaydır. Piliye görül-

mez. Lateral loca sıralarında yaklaşık 26-30 kadar loca bulunmaktadır. Lateral locaların genişlikleri yüksekliklerine göre daha fazladır. Bu locaların sayısı kavkı kutuplarında azdır. En yoğun şekilde ise kavkı merkezine yakın yerlerde görülür.

Stratigrafik dağılım

Panama Kanalı - Oligosen

Türkiye (Muş) - Alt Miyosen (Burdigalien)

Lepidocyclina (eu) gigas CUSHMAN in ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0.4-0.6 cm

Kavkı çapı: 4.6-5.1 cm

Granül: Çok köşeli may oluşumu

Kavkı İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 116μ

Lateral loca yüksekliği: 48μ

Lateral loca sayısı: 26-30

Pliye: Yok

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Neanik loca genişliği: 74μ

Neanik loca yüksekliği: 84μ

Lepidocyclina (Eulepidina) undosa, CUSHMAN, 1919

Levhə: V Şəkil. 5, 6

- 1928 — *Lepidocyclina (Eulepidina) undosa*, CUSHMAN, VAUGHAN, W.T.
Journal of Paleont. vol. 1, no. 4, p. 295.
- 1952 — *Lepidocyclina (Eulepidina) undosa*, CUSHMAN, COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Pap. no. 244, p. 30, pl. 22, figs. 6-8.
- 1963 — *Lepidocyclina (Eulepidina) undosa* CUSHMAN, COLE, S.W.
Bull. of American Paleont. vol. XLVI, no. 205, p. 38, 39. pl. 8 figs.
1, 2, pl. 12, figs. 4.
- 1964 — *Lepidocyclina (Eulepidina) undosa* CUSHMAN, SACH, N.K., JR.
Micropal. vol. 10, no. 3, p. 323, 329.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkinin şekli genellikle düz veya bombardımdır. Merkezde belirgin bir şişkinlik görülmeyez. Kavkinin kalınlığı 2-2.4 mm çapı ise 4.5-5.1 mm dir. Yüzeyde lateral loca izleri vardır. Bu izler çoğunlukla beşgen şekillidir. Buların boyutları kavkı kenarına yakın yerde küçüldür.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Nukleokonk, deuterokonk ve protokonktan oluşmuştur. İlk loca eulepidin tiptir. Deuterokonk çok kalın duvarlı, daire ve dairesel yakın şekillidir. Protokonk ise ince duvarlı ve dairesel şekillidir. Her iki locanın tipik görünümleri ve bu locaların birleştiği noktalar arasındaki (br) çizgiselliği bu tür için önemli bir özelliklektir.

Neanik localar losanj şeklidir. Nukleo-konka yakın loca sıraları küçük localardan kenara yakın olanlar ise büyük localardan meydana gelmiştir.

Aksiyal kesit

L.(eu) undosa nin aksiyal kesitlerinde pitiyeler muntazam olarak izlenir. Lateral loca-

lar ise 10-15 locadan oluşan diziler meydana getirirler.

Stratigrafik dağılım

Meksika - Orta Oligosen

Florida - Eosen

Panama kanalı - Üst Oligosen

Türkiye (Mus) - Üst Oligosen - Alt Miyo-sen (Akitaniyen)

Lepidocyclina (eu) undosa CUSHMAN nin ölçüm tablosu

Kavki Dışı :

Kavki kalınlığı: 2-2.4 mm

Kavki çapı: 4.5-5.1 mm

Granül: Çok köşeli may oluşumu

Kavki İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 96 μ

Lateral loca yüksekliği: 72 μ

Lateral loca sayısı: 10-15

Pliye: Yok

Kavki İçi (Ekvatoriyal)

Deuterokonk çapı: 732 μ

Protokonk çapı: 528 μ

Deuterokonk duvar kalınlığı: 81 μ

Protokonk duvar kalınlığı: 24 μ

Deuterokonk yüksekliği: 894 μ

Protokonk yüksekliği: 540 μ

br çizgiselliği: 300 μ

h yüksekliği: 480 μ

Neanik loca genişliği: 114 μ

Neanik loca yüksekliği: 64 μ

Lepidocyclina (Nephrolepidina) tournoueri

(LEMOINE ve DOUVILLE, 1904)

Levha: V Şekil: 7, 8

1924 — *Nephrolepidina tournoueri* (LEMOINE VE DOUVILLE)

DOUVILLE, H. Soc. Geol. De France Mem. no. 2, p. 79, 89,
pl. VI, figs. 8-12.

1940 — *Nephrolepidina tournoueri* (LEMOINE ve DOUVILLE)
BRONNIMANN, R. Schweiz Pal. Abh, (Mem. Suisse Pal).
vol. 63, pl. III, figs. 3-6, 15, pl. V, figs. 3, 11, 12, 14.

1952 — *Lepidocyclina (Nephrolepidina) tournoueri* (LEMOINE ve
DOUVILLE) COLE, S.W. Geol. Sur. Prof. Pap. no. 244, p. 28, 29,
pl. 19, figs. 9-12.

1959 — *Lepidocyclina (Eulepidina) tournoueri* (LEMOINE ve
DOUVILLE) DROOGER, W.C. SOCIN, C. Micropal. vol. 5, no. 4,
p. 417-420, pl. 1, figs. 1-4, pl. 2, figs. 1-6, pl. 1.

1962 — *Lepidocyclina (Nephrolepidina) tournoueri* (LEMOINE ve
DOUVILLE) DİZER, A. İ.Ü.F.F. Mec. Seri B, Cilt XXVII, sayı
1-2, p. 73, 74, pl. VIII, figs. 4-6.

1971 — *Lepidocyclina tournoueri* (LEMOINE ve DOUVILLE),
MATSUMARU, K. Tohoku Univ. Sendai, Japan. Sec. Series.
vol. 42, no. 2, p. 140, 141, pl. 30, fig. 6, p. 171, 172, pl. 17, figs. 1-6,
pl. 20, figs. 6.

MAKROSFERİK FORM

Kavki dışı özellikler

Kavkinin şekli genellikle ufak ve mercek-sidir. Kavki kalınlığı 1.6-2.1 mm, çapı ise 2.5-3.4 mm dir. Merkezi bölge şişkindir. Bu şişkinlik kavki kenarına doğru geçişli olarak aza-lır. Kavki yüzeyinin özellikle merkezi bölgede yaklaşık sayıları 3-5 olan granül topluluğu görülür.

Kavki içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Deuterokonk ile protokonkun oluşturduğu nukleokonk nephrolepidin tiptedir. Deuterokonk protokonka nazaran büyüktür ve daireye yakın şekillidir. Çoğu örnekte, bu loca yanla-ra doğru şişkindir. Loca duvarı kalın değildir. Deuterokonk tarafından yarısına kadar çevre-lenen protokonk ise ufaktır fakat gerek duvar kalınlığı ve gerekse şekil bakımından deute-rekonka çok benzer. Nepionik locaları nukleo-

konkun etrafında görmek mümkündür. Nean-nik localar hekzagonal veya hekzagonale ya-kin şekillidirler.

Aksiyal kesit

Kavkinin merkezi kısmında kalın pliye toplulukları görülür. Yaklaşık sayıları 6-8 dir. Lateral loca dizilerinde şekilleri merceksi olan 8-10 adet lateral loca bulunur.

Çalışma alanındaki *L. (neph) tourouueri* Dizer, A. (1964) in Sivas civarından derlediği örneklerle yakın benzerlik gösterir. Ancak araştırmacının belirttiğine göre deuterokonk böbrek şekline benzemektedir. Muş bölgesindeki derlenen türlerde ise anılan locanın şekili yarım dairedir.

Stratigrafik dağılım

Cezayir - Oligosen

Fransa - Oligosen

İtalya - Miyosen

Türkiye (Muş) - Üst Oligosen (Sattiyen)

Lepidocyclus (Neph) tourouueri LEMOINE ve DOUVILLE nin ölçüm tablosu

Kivki Dışı :

Kavki kalınlığı: 1.6-2.1 mm

Kavki çapı: 2.5-3.4 mm

Granül sayısı: 3 adet merkezde

Kavki İçi (Aksiyal)

Lateral loca genişliği: 112μ

Lateral loca yüksekliği: 66μ

Lateral loca sayısı: 8-10

Pliye sayısı: 6-8

Kavki İçi (Ekvatoriyal)

Deuterokonk çapı: 360μ

Protokonk çapı: 264μ

Deuterokonk duvar kalınlığı: 18μ

Protokonk duvar kalınlığı: 16μ

Deuterokonk yüksekliği: 180μ

Protokonk yüksekliği: 102μ

bir çizgiselliği: 180μ

h yüksekliği: 48μ

Neanik loca yüksekliği: 54μ

Neanik loca genişliği: 42μ

EMBRYO - NEPIONİK AYGIT ÖZELLİKLERİ VE ÖLÇÜM YÖNTEMLERİ

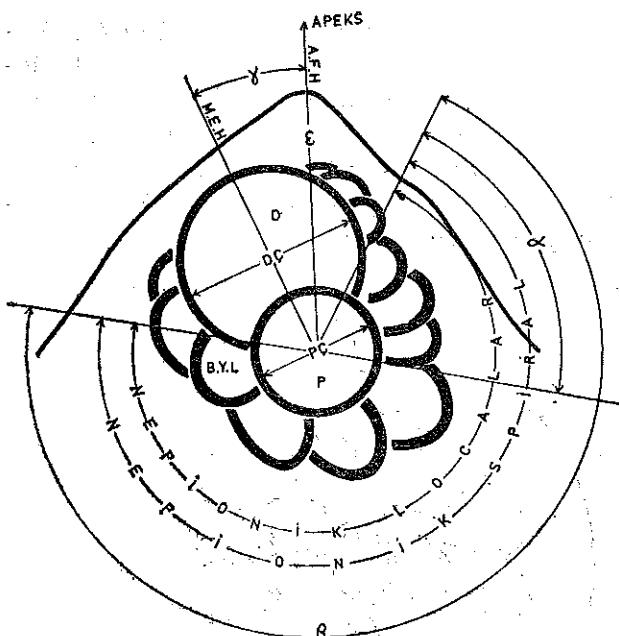
Yazar bu familya ile ilgili çalışmalarında özellikle ekvatoriyal kesitlerdeki verilerden yararlanmış ve embryo - nepionik aygıt ait parametrelerin ölçülmesinde DROGER (1952, 1963) in kullandığı yöntemleri esas almıştır. Sekil - 8.

γ - Apikal - frontal hat ile, Medio - embr-yonik hat arasında kalan açıdır. γ açısının de-

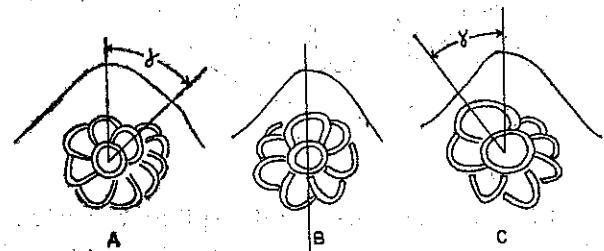
F A M I L Y A : MIOGYPSİNİDAE

VAUGHAN, 1928

Çalışma alanında bu familyayı oluşturan cinslerin gelişimi Oligosen sonrasında Pararotalia cinsinin gelişerek, ilkel Miogypsinoides cinsini oluşturmaya başlar. Daha sonraki gelişim süreci içinde özellikle Alt Miyosen de bu familyanın en yüksek formları olan Miogypsinde Miopidocyclina cinslerinin ortaya çıkışmasından sonra anılan familyanın evrimi sona erer.

Şekil. 8

ŞEKİL 9 - EMBRYONİK AYGITTAKİ γ DEĞERLERİ, A: $\gamma = -$
B: $\gamma = 0$ C: $\gamma = +$

(I. K. MATSUMARU, 1971.)

şeri nepionik spiralin uzunluğuna bağlıdır. Spiralin uzunluğu bir turdan az olursa γ değeri $+$ dir. Spiralin uzunluğu bir turu geçerse değeri $-$ dir. Eğer, Apikal - frontal hat ile, medio - embryonik hat çakışırsa o zaman değeri 0 dir. Şekil: 9

β - Nepionik spiralin oluşturduğu yayın açısal değeridir.

γ - Protokonka ait kısa spiralin açısal değeridir.

X - Her iki embryonik loca dışında kalan spiral sarılmış nepionik locaların toplam sayısı (Protokonk ve deuterokonk bu sayıma girmez).

Y - Embryonik locaları (deuterokonk ve protokonk) içermeyen tek sarımlı spirallerdeki locaların sayısıdır.

Z - Embryo-nepionik aygittaki başlangıç spirali içindeki nepionik locaların, en büyük nepionik locayı içерinceye kadar olan sayısı (protokonk ve deuterokonk bu sayıya girmeler).

ϵ - Protokonk merkezinden apekse kadar olan uzaklık μ cinsinden.

MİKROSFERİK FORM

Miogypsinoides complanatus'un mikrosferik formlarının makrosferik formların kine gö-

FAMILİYA : Miogypsinidae TAN, 1936

CİNS : *Miogypsinoides* YABE ve HANZAWA, 1928

Miogypsinoides complanatus (SCHLUMBERGER, 1900)

Levhə: IV Şekil: 1-3

1957 — *Miogypsinoides complanatus* (SCHLUMBERGER), HANZAWA,
The Geol. Soc. America, Mem. 66, p. 92

1959 — *Miogypsina* (*Miogypsinoides*) *complanata* (SCHLUMBERGER),
DROGER, C.W. VE MAGNE, J., Micropal., vol. 5, no. 3, p. 273-
figs. 6-9, pl. 3, figs. 3-7.

1962 — *Miogypsina* (*Miogypsinoides*) *complanata* (SHCLUMBERGER)
DİZER, A. Rev. Fac. Science, Univ. İst., Serie B. Tome. XXVII,
facs. 1-2, p. 76, pl. 6, fig. 4

1974 — *Miogypsina* (*Miogypsinoides*) *complanatus* (SCHLÜMBERGER)
RAJU, D.S.N., Utrecht Micropal. Bull. no. 9, p. 78, pl. 1,
277, pl. 2, figs. 1-3.

re daha büyüktür. Her iki formun belirgin farkları ancak ekvatoriyal kesitlerde görülür. Mikrosferik fertlerde embryo-nepionik aygit yaklaşık 30-34 nepionik loca içeren $3\frac{1}{2}$ tur spiralden oluşur. Neanik locaların duvarları kalındır. Şekilleri ise losanj-rombus'tur.

Makrosferik form

Kavkı genel şekli ile yelpazeye benzer. Kalınlığı 0.9 mm - 1.068 mm, çapı ise 1 mm - 1.050 mm dir. Apikal bölgede, yaklaşık çapı 222μ olan bir şişkinlik vardır. Bu şişkinliğin çevresi altı adet granül ile çevrilidir. Kavkı yüzeyi ise fazla belirgin olmayan kabartılar (pistül) la kaptırır.

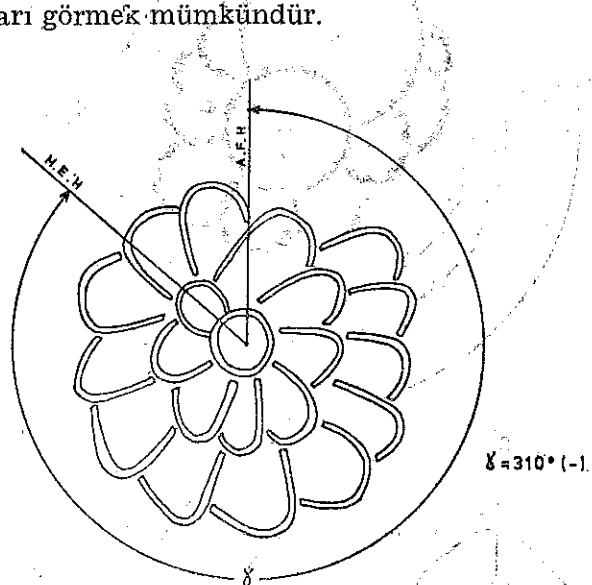
Kavkı içi Özellikler

Ekvatoriyal kesit

Embryo - nepionik aygit kavkinin apikal bölgesinde yerleşmiştir. Aygitin merkezinde bulunan protokonk tam dairesel şekillidir. Deuterokonk ise protokonku çok az içine almıştır ve tam dairesel şekillidir. Embryo - nepionik aygit 16-20 adet nepionik loca içeren ve yaklaşık $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ turlu spiralden oluşmuştur. Spiraledeki 8-10. localar apikalde yer alır.

Apikal - frontal hat ile medio - embryonik hat arasındaki γ geniş açılıdır ve ($-$) değerlidir.

Neanik localar, embryonik spiralden hemen sonra başlar. İncelenen örneklerde bu localar gelişmeleri sonucunda rombus, rombus - losanj şekilli localar oluşmuştur. Bu localarda iletim boruları sistemi "complanata" tiptedir. Ancak az kristalize olmuş örneklerde bu boruları görmek mümkündür.

Aksiyal kesit

Embryo-nepionik aygit apikalde yerleşmiştir. Neanik localar kalın duvarlıdır. Lateral localar gelişmemiştir.

Miogypsmonoides complanatus (SCHLUMBERGER) un ölçüm tablosu

Kivkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0.9-1.06 mm

Kavkı çapı: 1-1.050 mm

Granül sayısı: Apikalde 6 adet.

Kavkı İçi (Aksiyal)

Neanik loca genişliği: 120μ

Neanik loca yüksekliği: 132μ

Pliye: Yok

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Protokonk çapı: 108μ

Deuterokonk çapı: 132μ

Spiral tur sayısı: $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$

Z: 10

X: 16-20

γ açısı: 240° - 310°

β açısı: 320°

ε : 228μ

Stratigrafik dağılım

İtalyaya: Eosen - Alt Oligosen

Cezayir: Üst Oligosen

Türkiye (Muş): Üst Oligosen - Alt Miyosen (Akitaniyen)

Miogypsinoides dehaartii (VAN DER VLERK, 1924)

Eskiz - ta.

Levhə: VI Sekil: 4, 5

- 1940 — *Miogypsina aff. dehaartii* (VAN DER VLERK)
BRONNIMANN, P. Mem. Suisse Paleont p. 80, 81, taf. 8, fig. 19.
- 1954 — *Miogypsinoides dehaartii* (VAN DER VLERK), COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper No. 260-0, p. 602, pl. 220, figs. 1-8.
- 1957 — *Miogypsinoides dehaartii* (VAN DER VLERK), COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper no. 260-V, p. 769, pl. 243, figs. 1-3,
pl. 244, fig. 3
- 1963 — *Miogypsinoides dehaartii* (VAN DER VLERK), COLEMAN, P.J.
Micropal. Vol. 9, no. 1, p. 13, 14, pl. 2, figs. 13-20.
- 1966 — *Miogypsinoides dehaartii* (VAN DER VLERK), VAN DER
VLERK. Eclogae Geol. Helvetiae, pl. 2, fig. 1-3, vol. 59/1, p. 421-
429, pl. 1, fig. 1-6, 7-10.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Asimetrik olan kavkinin kalınlığı 0.8-0.9 mm, çapı ise, 1.2-1.8 mm dır. Apikal bölgesi çok sıkıdır. Yüzeyde belirgin pistüller görülür. Genellikle apikal ile frontal bölge arasında görülen bu pistüllerin yaklaşık çapları 120-128 μ dır.

Kavkı içi özellikler

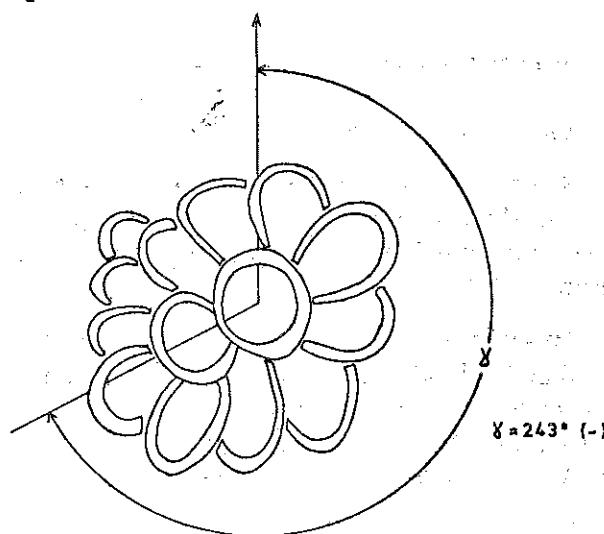
Ekvatoriyal kesit

Embryo - nepionik aygit apikal bölgede yerleşmiştir. Protokonk ve deuterokonk embryonik spiralin merkezinde görülür. Protokonk dairesel şekillidir. Deuterokonk ise daireye yakın şekilli olup, protokonkun yaklaşık yarısını içine alıp çevrelemiştir.

Embryo - nepionik aygit 10-13 nepionik loca içeren ve yaklaşık 1 3/4 - 2 turlu spiralden oluşmuştur. Spiraldeki 2. ve 3. localar, apikalde yer alır. Birinci turda 7 loca görülür. 5. loca bu turdaki en büyük locadır. Geri kalan localar ise spiral turun sonuna doğru küçülürler.

Apikal - frontal hat ile medio - embryonik hat arasındaki geniş açılıdır ve (—) değerlidir.

Embryonik spiralden sonra görülen neanik localar küçük, kalın duvarlı ve losanj şekillidir. İletim boruları basit "complanata" tiptedir.

Aksiyal kesit

Lateral localar gelişmemiştir. Bu kesitlerde kavkinin konik durumu tipiktir. Bu nedenle kolaylıkla tanınır. Neanik localar belirgin değildir. Konik şekilli kavkısı nedeniyle tipik olup diğer Miogypsinoides türlerinden kolaylıkla ayrılır.

Miogypsinoides dehaartii (VAN DER VLERK) nin ölüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0.81-0.90 mm
Kavkı çapı: 1.2-1.8 mm
Granül sayısı: 1 apikalde

Kavkı İçi (Aksiyal)

Neanik loca genişliği: 90μ
Neanik loca yüksekliği: 108μ
Pliye: Yok

Stratigrafik dağılım

Doğu Hindistan: Alt Miyosen
Bikini Adaları: Alt Miyosen (Akitaniyen)
Türkiye (Muş): Alt Miyosen (Akitaniyen)

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Protokonk çapı: 120μ
Deuterokonk çapı: 102μ
Spiral tur sayısı: $1 \frac{3}{4} - 2$
 $Z: 5$
 $X: 10-13$
 γ açısı: 243°
 β açısı: 310°
 $\varepsilon: 280^\circ$

Miogypsinoides mauretanicus (BRONNIMANN, 1940)

Levhə: IV , Şekil. 6, 7

- 1940 — *Miogypsinoides complanata* (SCHLUMBERGER) var
Mauretanicus BRONNIMANN Mem. Suisses Pal. p. 77-80,
pl. 7, figs. 7-14, pl. 8, figs. 8, pl. 9, figs. 1, 2, pl. 11, figs. 7-11,
figs. 18a-d, 20.
1957 — *Miogypsinoides mauretanicus* BRONNIMANN, HANZAWA, S.
The Geol. Soc. of America Mem. 66, p. 93, pl. 15, figs. 1, 13.

MAKROSFERİK FORM

Kavkı dışı özellikler

Kavkı kalınlığı 0.9-1.1 mm, çapı ise 1.2-1.3 mm olup, kavkı simetrik görünümüdür. Ancak bazı örneklerin kavıkları asimetrik görünümlü olabilir.

Apikal bölge genişstir ve çok az şıkkındır. Bu bölgede ekvatoriyal kesitteki embryo-nepionik spirale uygun olarak sıralanmış ve yaklaşık çapları $8-12\mu$ olan 4-7 adet granül görülür. Ayrıca kavkı yüzeyi çapları yaklaşık 56μ olan pistüller ile süslüdür.

Kavkı içi özellikler

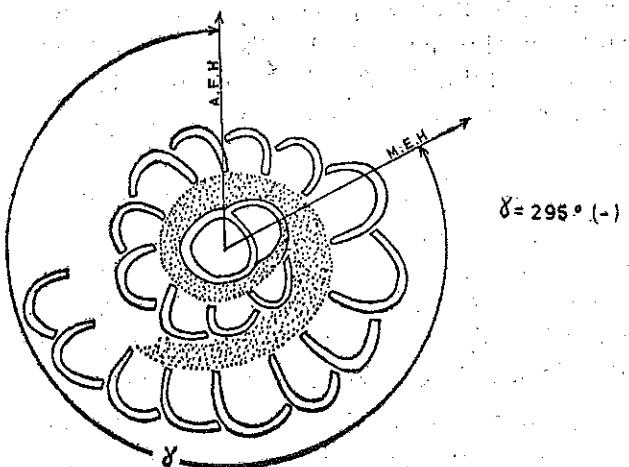
Ekvatoriyal kesit

Embryo-nepionik aygit kavkinin apikal bölgesinde yerleşmiştir. Protokonk ve deuterokonk aygitin merkezinde görülür. Her iki loca dairesele yakın şekillidir.

Deuterokonk, protokonkun çok azını içine

alarak sarmıştır. Anılan aygit, 15-18 nepionik loca içeren ve yaklaşık $1 \frac{1}{2} - 2$ turlu spiralden oluşmuştur. Spiraldeki 6-8. localar apikalde yer alır.

Bu türün embryo - nepionik aygittaki en belirgin özelliği, embryonik localardan sonra başlayan ve yaklaşık bir tur devam eden kalın duvarlı embryonik spiralin görülmesidir.

Bu kalınlaşma son turlarda görülmez. Spiraldeki 8. ve 9. localar diğer localara göre aşırı derecede büyümüşlerdir.

Losanj şekilli neanik localar embryonik spiralden sonra başlarlar. Başlangıçta ince duvarlı görülen bu locaların duvarları frontal kenara doğru kalınlaşır. Localar arasındaki iletim boruları basit "complánata" tiptedir.

Miogypsinoides mauretanicus (BRONNIMANN) nın ölçüm tablosu

Kavki Dışı :

Kavki kalınlığı: 0.9-1.1 mm

Kavki çapı: 1.2-1.3 mm

Granül sayısı: 4-7

Kavki İçi (Aksiyal)

Neanik loca genişliği: 96μ

Neanik loca yüksekliği: 126μ

Pliye: Yok

Stratigrafik dağılım

Misir: Alt Miyosen

Türkiye (Muş): Alt Miyosen (Akitaniyen)

Aksiyal kesit

Embryo - nepionik aygit apikalde yerleşmiştir. Neanik locaların duvarları başlangıçta ince daha sonraları kalınlaşır. Lateral localar gelişmemiştir.

Embryo - nepionik spiralin yaklaşık bir tur kadar kalın olarak devam etmesi bu türün en tipik özelliğiidir.

Kavki İçi (Ekvatoriyal)

Protokonk çapı: 90μ

Deuterokonk çapı: 106μ

Spiral tur sayısı: $1 \frac{1}{2} - 2$

Z: 8

X: 15-18

Y açısı: $145^\circ - 295^\circ$

β açısı: 270°

ε : 330°

- 1954 — *Miogypsinoides ubaghsii*, TAN, 1936
Geol. Sur. Prof. Paper no. 260-0, p. 603, 604, pl. 221, figs. 5, 9-18,
pl. 222 figs. 13-15.
- 1957 — *Miogypsinoides ubaghsii* TAN, COLE, S.W.
Geol. Sur. Prof. Paper no. 260-V, p. 271, pl. 243, figs. 10, 11, figs.
13-14.
- 1962 — *Miogypsinoides ubaghsii* TAN, HANZAWA, S.
Micropal. vol. 8, no. 2, pl. 7, figs. 16-17, 19.

MAKROSFERİK FORM

Kavki dışı özellikler

Kavki ufak ve simetiktir. Kalınlığı 0.9-1.1 mm, çapı ise, 1.2-1.3 mm dir. Apikal bölge şişkin ve belirgindir. Kavkinin üst yüzeyi yaklaşık çapı $13-18\mu$ olan pistüller ile kaplidir. Bu pistüller apikal bölgede belirgin olarak görülür. Ancak frontal kenara doğru bu belirginlik azalır.

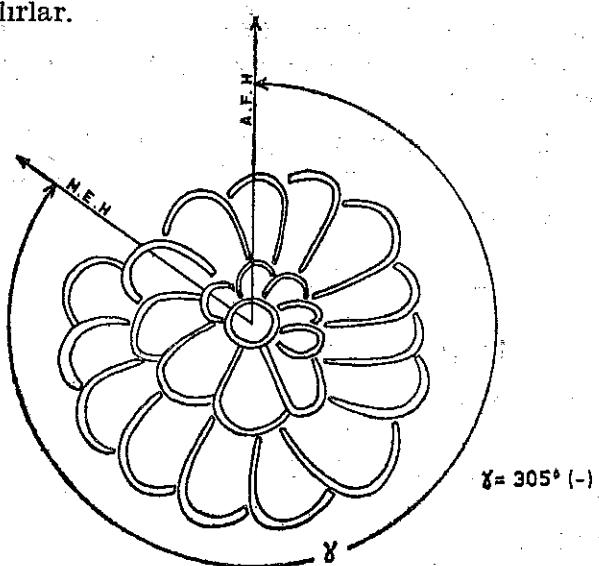
Kavki içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

Embryo - nepionik aygit simetrik olarak kavkinin apikal bölgesinde yerleşmiştir. Protokonk dairesel şekillidir. Deuterokonk ise böbrek şekillidir. Protokonku yaklaşık olarak $1/2$ sini içine alarak sarar.

Embryo - nepionik aygit 20-22 nepionik loca içeren 2 - 2 $1/2$ turlu spiralden oluşmuş-

tur. Localar birinci turdan sonra büyümeye gösterirler. Spiraldeki 11-13. localar apikalde yer alırlar.

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 0.9-1.1 mm

Kavkı çapı: 1.2-1.3 mm

Granül: pistül şeklinde

Kavkı İçi (Aksiyal)

Neanik loca genişliği: 180μ

Neanik loca yüksekliği: 102μ

Pliye: Yok

Neanik localar, geniş losanj şekillidir. Ancak bazı kesitlerde ark şekline geçişler görülür. Locaların duvarları kalındır. İletim boruları sistemi basit "miogypsinoides" tiptedir.

Aksiyal kesit

Embryo-nepionik aygit kavkinin apikal bölgesinde yerleşmiştir. Aygitin her iki tarafında piliye oluşumu görülür. Lateral localar gelişmemiştir. Embryonik spiralin turunun fazla olması nedeniyle diğer türlerden kolaylıkla ayrılır.

Stratigrafik dağılım

Bikini Adaları: Alt Miyosen (Akitaniyen)

Türkiye (Muş): Alt Miyosen (Akitaniyen)

Miogypsinoides ubaghsii TANının ölçüm tablosu

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Protokonk çapı: 96μ

Deuterokonk çapı: 102μ

Spiral tur sayısı: $2 - 2 \frac{1}{2}$

Z: 11-13

X: 20-22

Y: açısı: 305°

β açısı: 300°

ϵ : 360μ

Miogypsinia irregularis (MICHETOTTI, 1841)

Levhə: VII Sekil: 3-7

- 1940 — *Miogypsinia irregularis* (MICHETOTTI), BRONNIMANN, P. Schweiz. Pal. Abh, vol. 63, p. 88-94, taf. 8, figs. 1-11 taf. 10, figs. 6-11, taf. 11, figs. 1, 4.
- 1952 — *Miogypsinia* (*Miogypsinia*) *irregularis* (MICHETOTTI), DROOGER, C.W. Study. Am. Miogypsinid Acad. thesis. Utrecht, p. 54, pl 11, figs. 25, 29.
- 1953 — *Miogypsinia* (*Miogypsinia*) *irregularis* (MICHETOTTI), COLE, S.W. ve BRIDGE, J. Geol. Sur. Prof. Paper no. 253, p. 38, pl. 14, fig. 11.
- 1958 — *Miogypsinia* (*Miogypsinia*) *irregularis* (MICHETOTTI), MOHAN, K. Micropal vol. 4, no. 4, p. 378-380, pl. 1, figs. 1-18.
- 1959 — *Miogypsinia* (*Miogypsinia*) *irregularis* (MICHETOTTI), DROOGER, C.W. ve MAGNE J. Micropal. vol. 5, no. 3, p. 277.
- 1962 — *Miogypsinia irregularis* (MICHETOTTI), HANZAWA, S. Micropal. vol. 8, no. 2, p. 155-156.
- 1962 — *Miogypsinia* (*Miogypsinia*) *irregularis* (MICHETOTTI), DİZER, A. İ.Ü.F.F. Mec. Seri B, Cilt XXVII, sayı 1-2, pl. 4. fig. 4, pl. VI, fig. 7.

MAKROSFERİK FORM

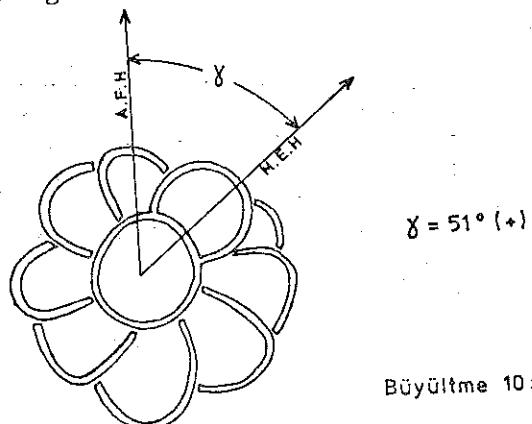
Kavki dışı özellikler

Miogypsinidae familyasının en iri formlarındanıdır. Kavkı genellikle yassıdır, ve belirgin apikal bölgesi ile karakteristikdir. Kavkı kalınlığı 1.1-1.26 mm, çapı ise 2.1-2.7 mm dir. Kavkı yüzeyi iri granüllerle örtülüdür. Özellikle frontal hatta yakın bölgede granüllerin ırılığı belirginleşir. Kavkıda göze çarpan bir simetri gözlenmemiştir.

Kavkı içi özellikler

Ekvatoriyal kesit

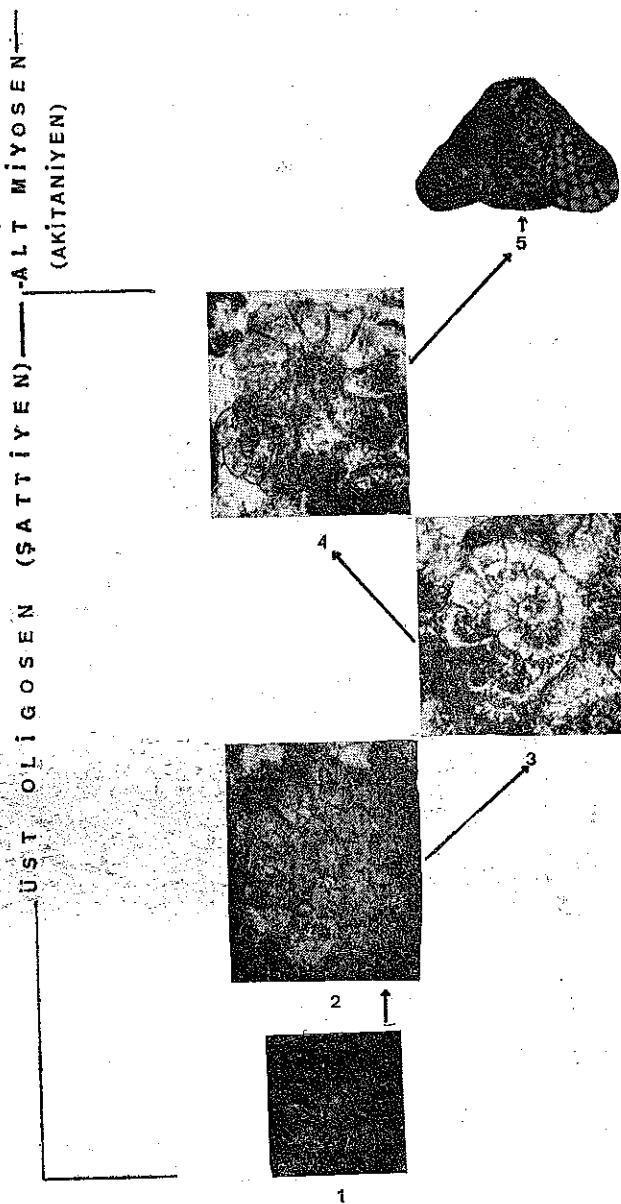
Embryo-nepionik aygit kavkinin apikal bölgesinde yerlesmiştir. Sarılması plan spiralidir. Protokonk aygitin merkezinde görülür ve dairesel şekillidir. Deuterokonk ise yarı dairesel şekillidir. Ve protokonkun çok az bir kısmını içine almıştır. Her iki locannın duvarları kahndır. Embryo-nepionik aygit protokonk ve deuterokonk haric 6 veya 7 nepionik loca içeren ve yaklaşık bir turlu spiralden oluşmuştur. Spiraldeki birinci loca hemen hemen apikalde görülür. Apikal-frontal hat ile medio-embryonik hat arasında ki Y açısı dardır ve (+) değerlidir.

Neanik localalı, embryo-nepionik aygittan sonra genellikle ojival şekilli olarak görülürler. Ancak frontal hatta doğru bu localaların şekilleri rombusa dönüşür. Kavkı kenarına yakın localar ise yer yer uzamış rombuslar gibidir. Neanik loca duvarları kalın değildir.

Aksiyal kesit

Embryo-nepionik aygit apikalde yer alır. Lateral localar gelişmiştir. Bu localar 6-8 diziden oluşan sıralar meydana getirirler.

MİOGYPSINOİDES'İN STRATİGRAFİK GELİŞİMİ

Foto 1 — Pararotalia lithothamnica lithothamnica (UHLIG). Büyültme X10.

Foto 2 — P. lithothamnica lithothamnica (UHLIG) Ekvatoriyal kesit. Büyültme X 40.

Foto 3 — P. lithothamnica lithothamnica'dan ilkel Miogypsinoides complanatus'a geçiş formu ve gelişmeye başlayan neanik (ekvatoriyal) localar. Büyültme X25.

Foto 4 — Geçişin ileri safhası ve gelişmesi ilerlemiş neanik (ekvatoriyal) localar. Büyültme X40.

Foto 5 — Gelişmiş M. complanatus, mikrosferik form. Büyültme X15.

Miogypsina irregularis (MICHELOTTI) in ölçüm tablosu

Kavkı Dışı :

Kavkı kalınlığı: 1.1-1.26 mm

Kavkı çapı: 2.1-2.6 mm

Granül sayısı: 5-7

Kavkı İçi (Aksiyal)

Neanik loca genişliği: 121μ

Neanik loca yüksekliği: 114μ

Lateral loca sayısı: 6-8

Pliye: 5-7

Kavkı İçi (Ekvatoriyal)

Protokonk çapı: 132μ

Deuterokonk çapı: 72μ

Spiral tur sayısı: 1

Z: 1

X: 6-7

Y açısı: $36^\circ-51^\circ$

β açısı: 309μ

ε : 240μ

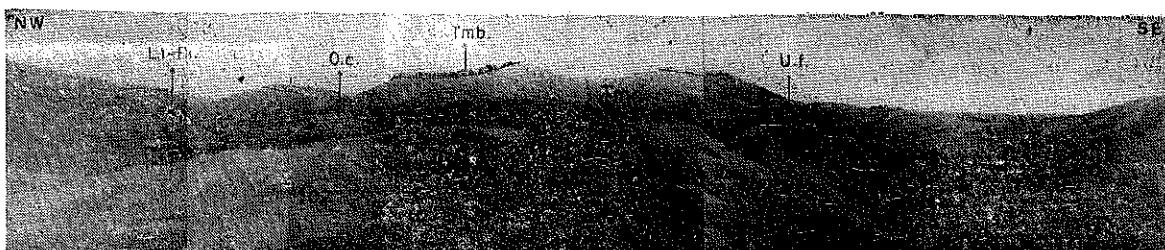
Stratigrafik dağılım

Fransa: Alt Miyosen (Burdigaliyen)

Hindistan: Alt Miyosen (Burdigaliyen)

Türkiye (Muş): Alt Miyosen (Burdigaliyen)

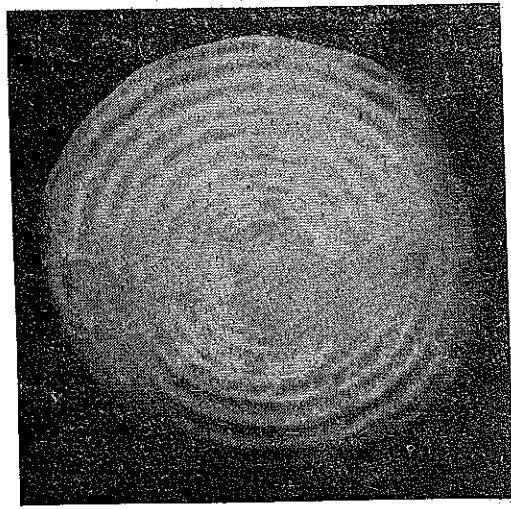
LEVHA I

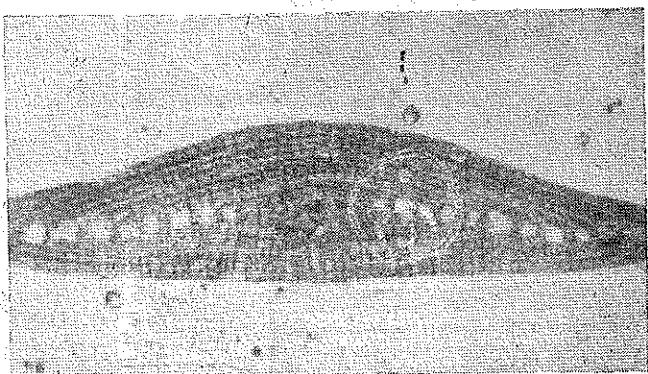
LEVHA I

Foto 1 — Üst Oligosen (Şattiyen) yaşı Kazanan Formasyonu (T.oz) ve Lepidocyclus (neph) tournoueri (L.t) ile Pararotalia lithothamnica lithothamnica (P.l) fosillerinin egemen olduğu tabakalar.
Alt Miyosen (Akitaniyen) yaşı Mollaba-

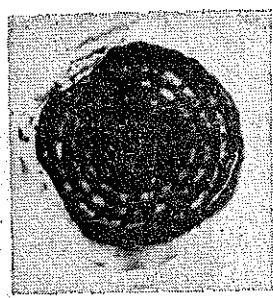
ba formasyonu (T.mo) ve bu formasyonda Operculina complanata (O.c) faunasının egemen olduğu seviyeler ile gene aynı formasyonda ufak foraminiferlerin egemen olduğu bölge (U.f)
Aktaş formasyonuna ait Burdigaliyen yaşı Kireçtaşı Üyesi (T.mb)'nin tipik görünümü.

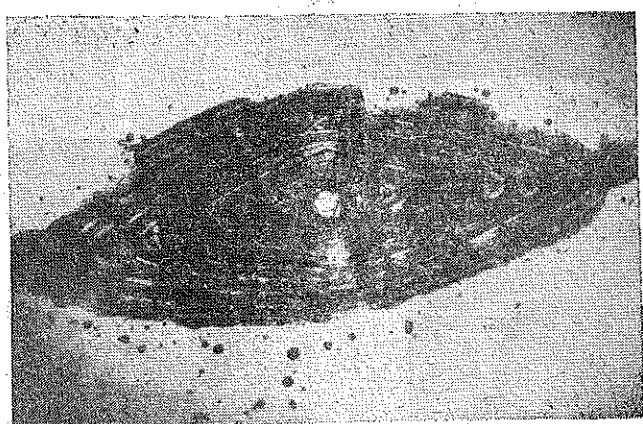
1

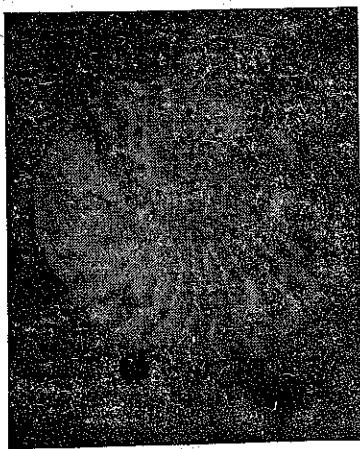
2

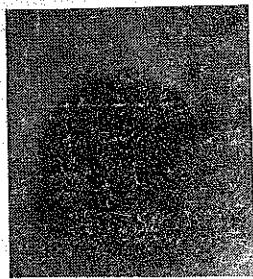
3

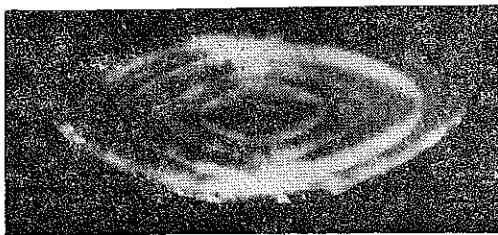
4

5

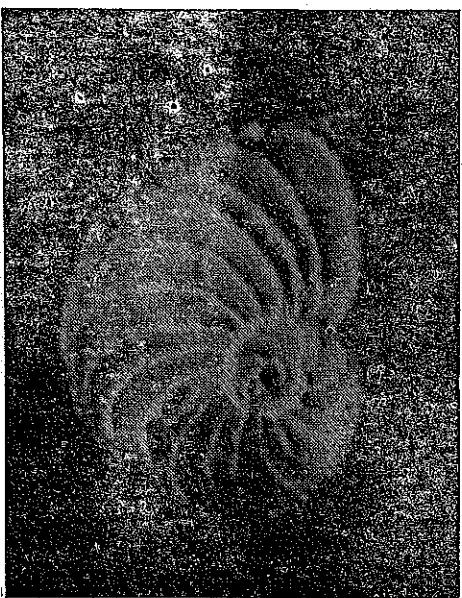
6

7

LEVHA II

LEVHA III

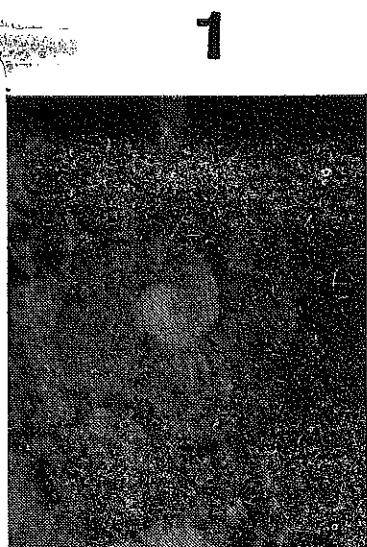

2

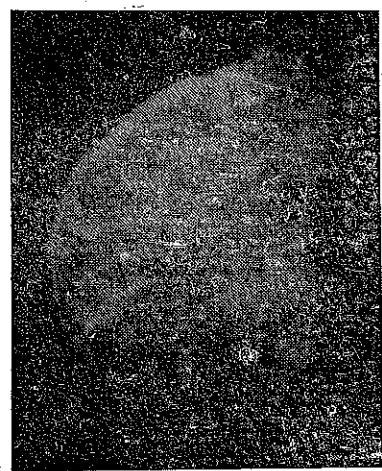
1

5

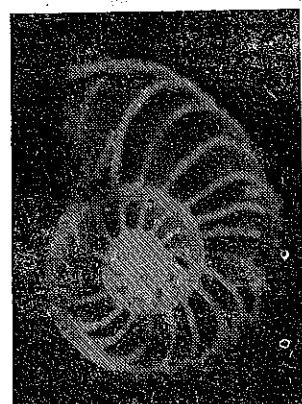
4

3

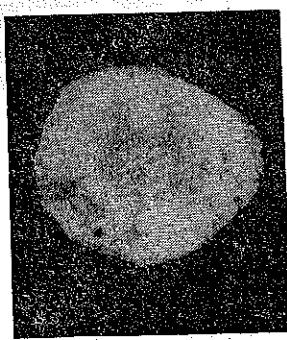

6

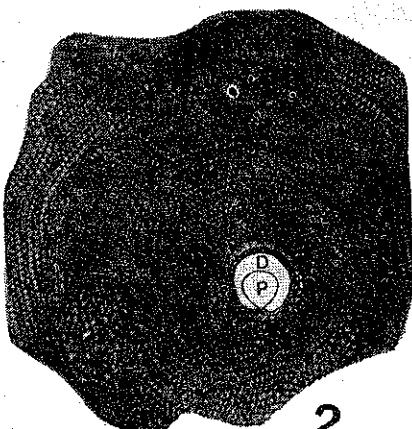

7

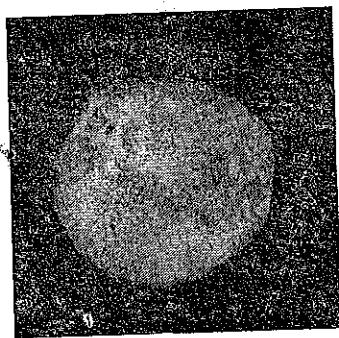
LEVHA IV

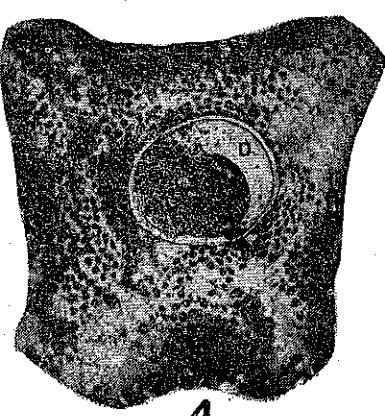
1

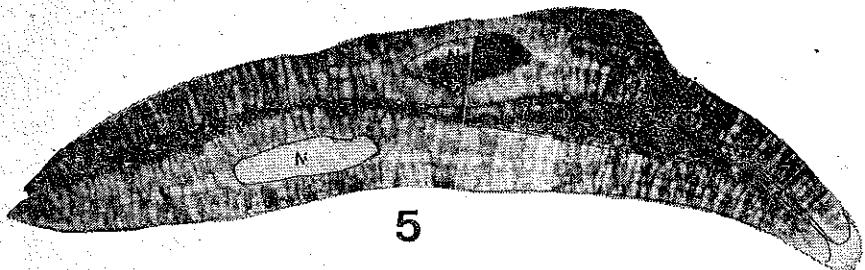
2

3

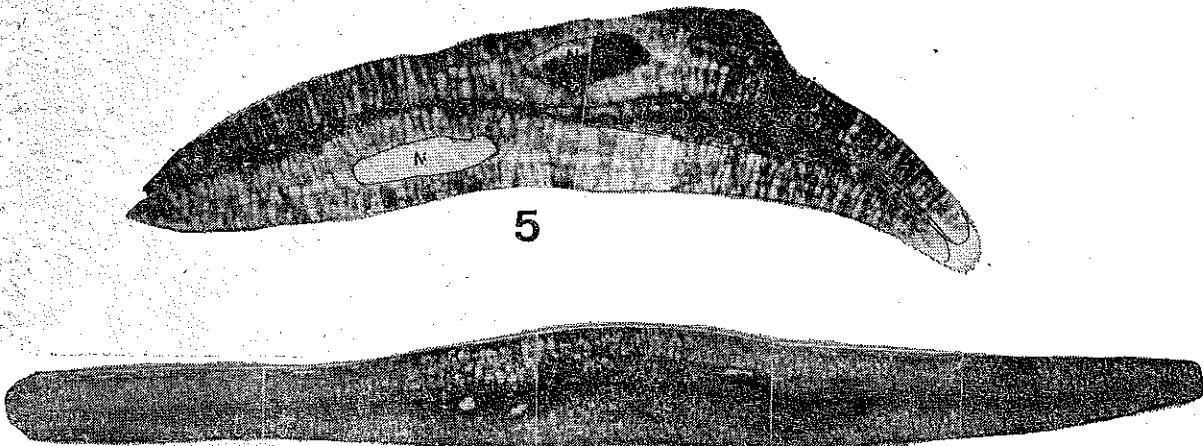

4

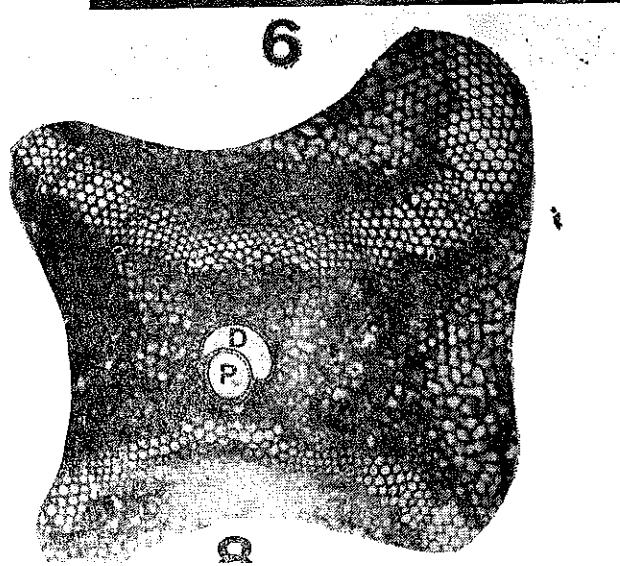
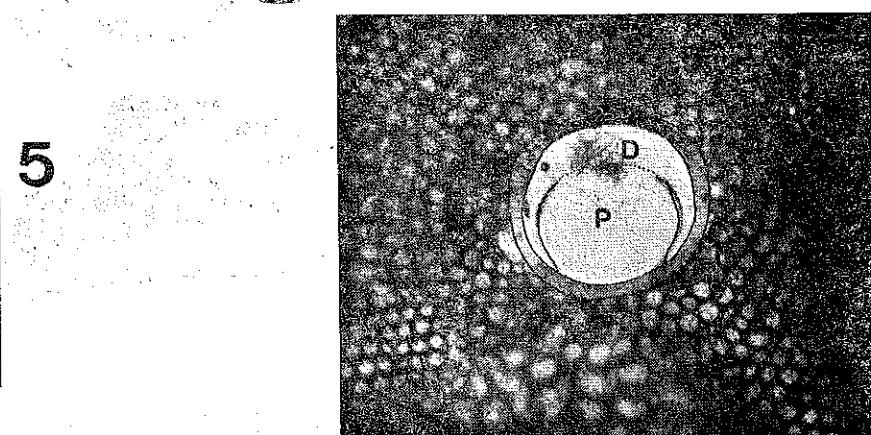
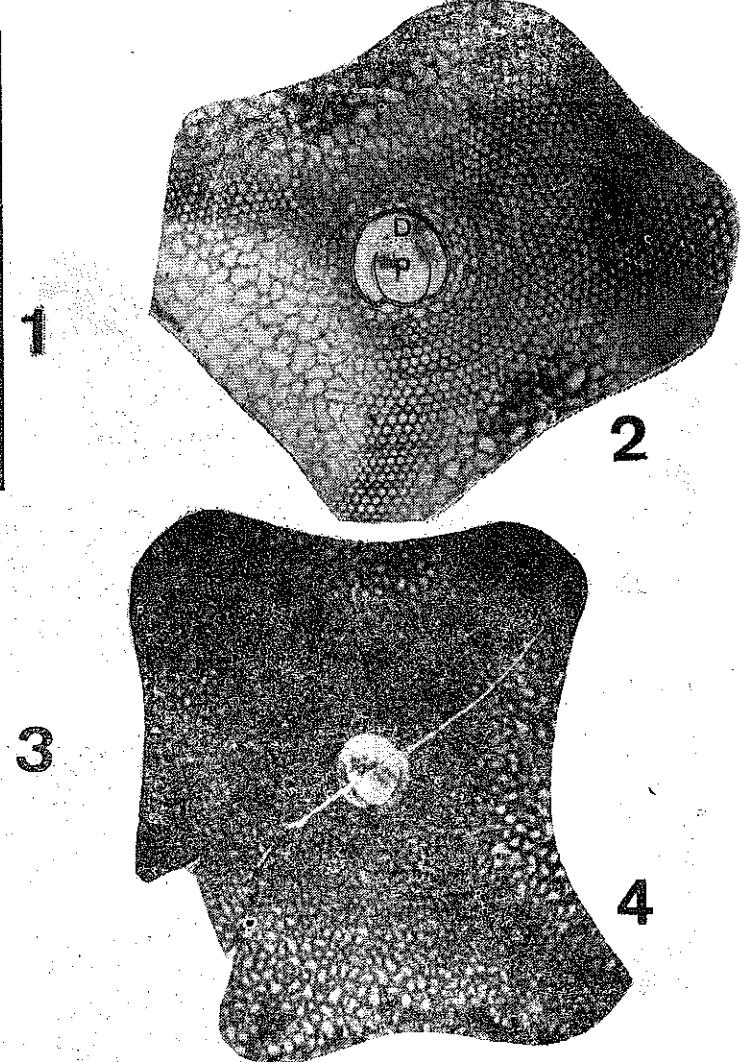
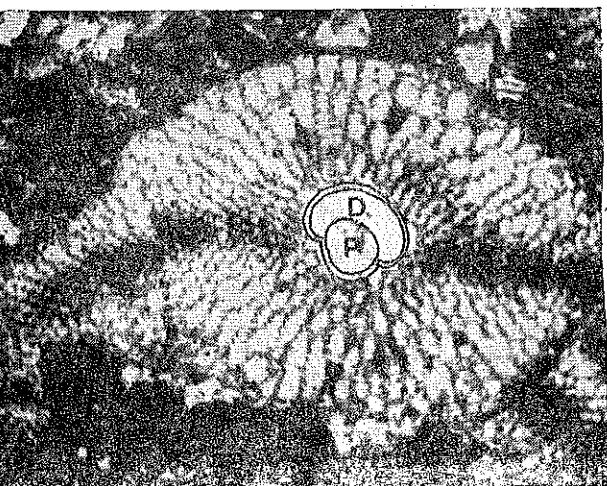
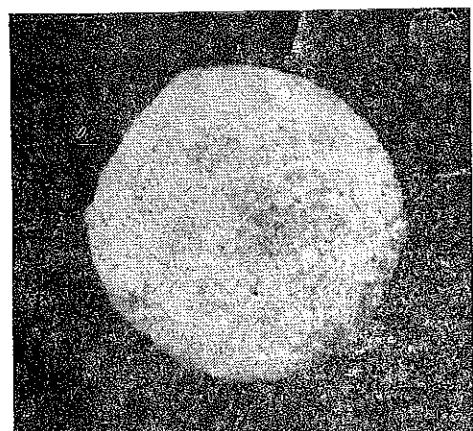
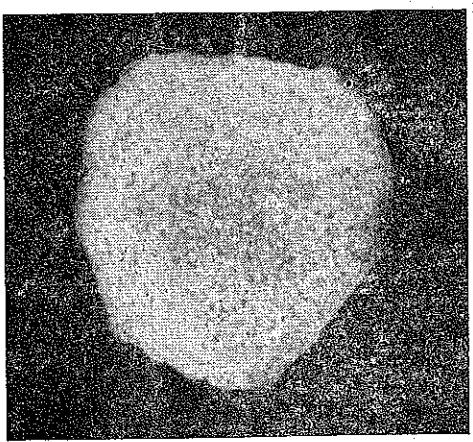
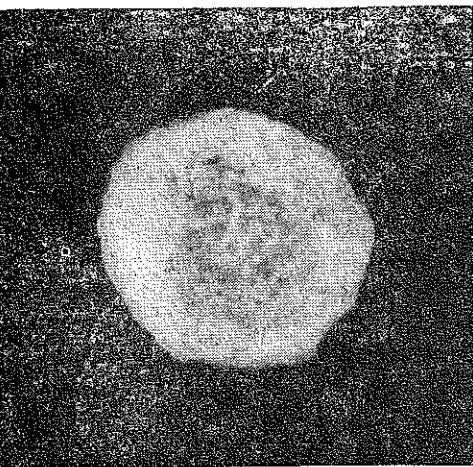

5

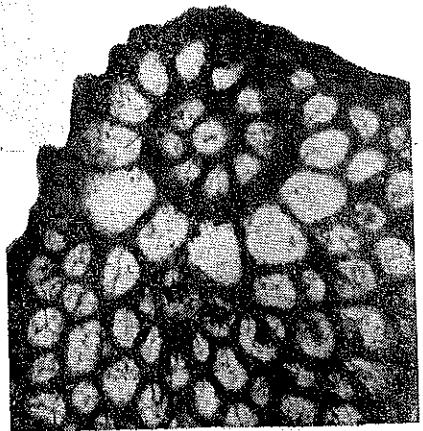
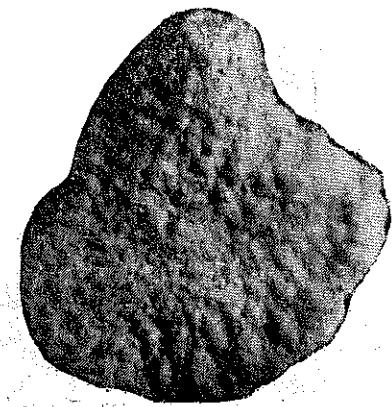
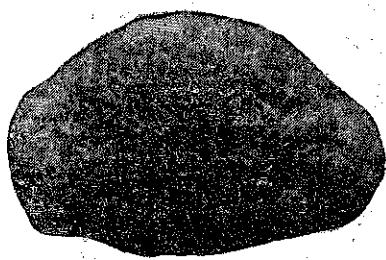
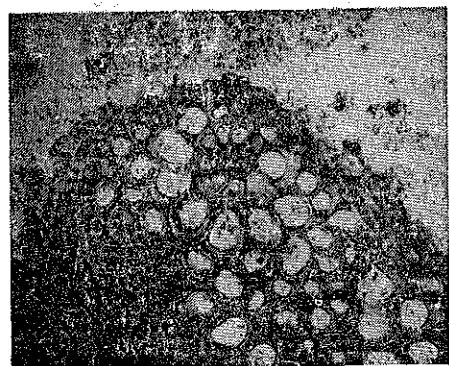
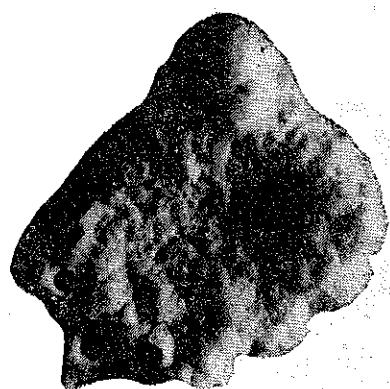
6

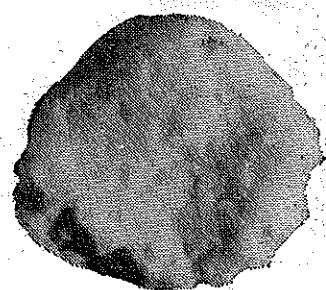
LEVHA V

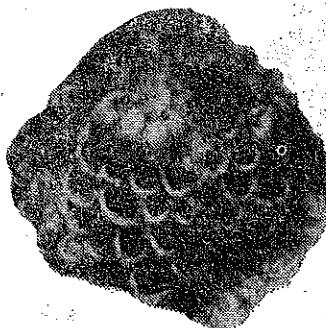
LEVHA VI

LEVHA VII

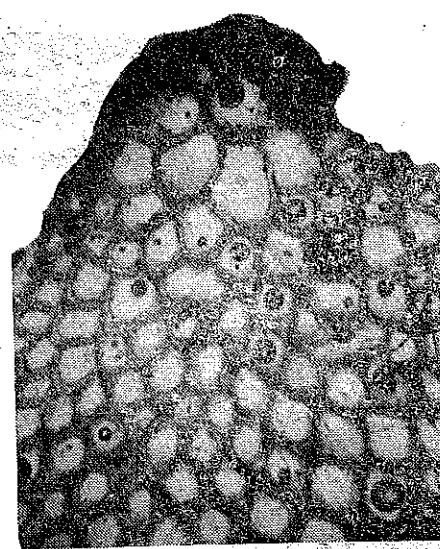
1

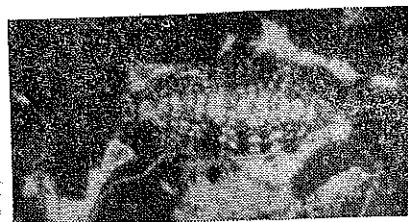
2

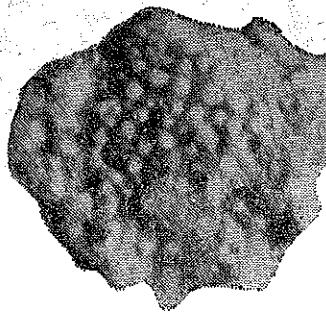
3

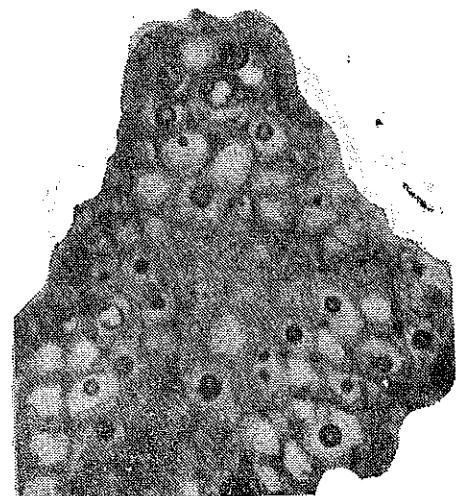
4

5

6

7

LEVHA II

- Foto 1 — Nummulites intermedius D'ARCHIAC, 1846 ekvatoriyal kesit. Mikrosferik form. Büyültme X6 Lattorfiyen Gerisor formasyonu (T.og).
- Foto 2 — Aksiyal kesit, mikrosferik form. Büyültme X8.
- Foto 3 — Nummulites fichtelli (MICHELOTTI, 1841) makroskopik form. Büyültme X6.
- Foto 4 — Aksiyal kesit, makrosferik form. Büyültme X20.
- Foto 5 — Nummulites vascus JOLY et LEYMERIE, 1848. Kavkinin dış şekli. Büyültme X11
- Foto 6 — Ekvatoriyal kesit, makrosferik form. Büyültme X6.
- Foto 7 — Aksiyal kesit, makrosferik form. Büyültme X18.

LEVHA III

- Foto 1 — Spiroclypeus sp. Ekvatoriyal kesit, büyültme X12. Akitaniyen (Mollababa formasyonu) na ait Biyosparit içinde.
- Foto 2 — Operculina complanata DEFRENCE, 1822. Makrosferik form. Büyültme X12. Ekvatoriyal kesit.
- Foto 3 — Kavkinin dış şekli. Büyültme X10.
- Foto 4 — Akitaniyen (Mollababa formasyonu) e ait kumlubiyosparit içinde. O complanata aksiyal kesitleri. Büyültme X30.
- Foto 5 — O. cf bartchi CUSHMAN, 1921. mikrosferik form, büyültme X7. Ekvatoriyal kesit.
- Foto 6 — O. ammonoides GRONOVIUS, Kavkinin dış şekli. Büyültme X15.
- Foto 7 — Ekvatoriyal kesit, mikrosferik form. Büyültme X15.

LEVHA IV

- Foto 1 — Lepidocyclina (eu) bridgei COLE, 1953 kavkinin dış şekli. Büyültme X6.
- Foto 2 — Ekvatoriyal kesit. Makrosferik form. Protokonk (P), Deuterokonk (D). Büyültme X12.
- Foto 3 — L. (eu) dilatata MICHELOTTI, 1861. Kavkinin dış şekli. Büyültme X4.
- Foto 4 — Ekvatoriyal kesit, makrosferik form. Protokonk (P), Deuterokonk (D). Büyültme X15.
- Foto 5 — Aksiyal kesit. Makrosferik form. Nukleokonk (N). Büyültme X12.
- Foto 6 — L. (eu) gigas CUSHMAN, 1919. Aksiyal kesit mikrosferik form. Büyültme X4.

LEVHA V

- Foto 1 — Lepidocyclina (eu) favosa CUSHMAN, 1919. Kavkinin dış şekli. Büyültme X7.

Sattiyen (Kazanan) ve Akitaniyen (Mollababa) formasyonları.

- Foto 2 — Ekvatoriyal kesit. Makrosferik form. Protokonk (P), Deuterokonk (D). Büyültme X12.

- Foto 3 — Lepidocyclina (eu) formosa. SCHLUMBERGER, 1902. Kavkinin dış şekli. Büyültme X7. Sattiyen (Kazanan T.oz) ve Akitaniyes (Mollababa T.mo) formasyonları.

- Foto 4 — Ekvatoriyal kesit. Makrosferik form. Protokonk (P), Deuterokonk (D). Büyültme X12.

- Foto 5 — Lepidocyclina (eu) undosa CUSHMAN, 1919. Kavki dışi şekli. Büyültme X7. Sattiyen (Kazanan T.oz) ve Akitaniyen (Mollababa T.mo) formasyonları.

- Foto 6 — Ekvatoriyal kesit. Makrosferik form. Protokonk (P), Deuterokonk (D). Büyültme X10.

- Foto 7 — Sattiyen (Kazanan T.oz) formasyonuna ait Biyosparit içinde. L. (neph) tournoeiri aksiyal kesiti, makrosferik form. Büyültme X25.

- Foto 8 — Ekvatoriyal kesit. Makrosferik form. Protokonk (P), Deuterokonk (D). Büyültme X12.

LEVHA VI

- Foto 1 — Miogypsinooides complanatus SCHLUMBERGER, 1900. Kavkinin dış şekli. Büyültme X 45. Akitaniyen (Mollababa formasyonu T.mo)

- Foto 2 — Ekvatoriyal kesit. Embryo-nepionik aygırın büyütülmüş şekli. Büyültme X60.

- Foto 3 — Akitaniyen (Mollababa T.mo) formasyonuna ait Biyosparit içinde M. complanatus, aksiyal kesitleri. Büyültme X60.

- Foto 4 — Miogypsinooides dehaartii VAN DER VLERK, 1924. Kavkinin dış şekli. Büyültme X40. Burdigaliyen (Aktaş formasyonu T.ma) ve Biyosparit üyesi T.mb.

- Foto 5 — Ekvatoriyal kesit. Embryo-nepionik aygırın büyütülmüş şekli. Büyültme X60.

- Foto 6 — Miogypsinooides mauretanicus BRONNIMANN. Kavkinin dış şekli. Büyültme X40 Akitaniyen (Mollababa formasyonu T.n T.mo).

- Foto 7 — Ekvatoriyal kesit, makrosferik form. Büyültme X 40.

LEVHA VII

- Foto 1 — Miogypsinooides ubaghshi TAN, 1936. Kavkinin dış şekli. Büyültme X35. Akitaniyen (Mollababa formasyonu T.mo)

- Foto 2 — Ekvatoriyal kesit. (makrosferik form) Büyültme X40.
- Foto 3 — Miogypsina irregularis (MICHELOTTI, 1841) Kavkinin dış şekili. Büyültme X35. Burdigaliyen (Aktaş formasyonu T.ma)
- Foto 4 — Ekvatoriyal kesit. (makrosferik form) Embryo - nepionik aygitin büyütülmüş şekili. Büyültme X60.
- Foto 5 — Aksiyal kesit. Büyültme X40.
- Foto 6 — Miogypsina irregularis (MICHELOTTI, 1841) Kavkinin dış şekili. Büyültme X35. Burdigaliyen (Aktaş formasyonu T.ma)
- Foto 7 — Ekvatoriyal kesit. (makrosferik form) Embryo - nepionik aygitin büyütülmüş şekili. Büyültme X60.

BİBLİYOGRAFYA

- Altınlı, İ.E.* (1966) Doğu ve Güneydoğu Anadolunun jeolojisi M.T.A. yayınları (Ayri baskı) no. 66-67.
- Amato, V. Drooger, C.W.* (1963) How to measure the angle γ in the Miogypsinidae Rev. Esp. Micropal. vol. 1, no. 1, p. 19-24.
- Belmüstakof, A.* (1959) Les Fossiles Bulgaria Paleogene Grand Foraminifères Sofia p. 38-43, pl. XIII, figs. 7-14.
- Bhatta, R., Mohan, K.* (1959) Miocene (Burdigalian) foraminifera from Kathiawar, Western India Jour. of Pal. vol. 33, no. 4, p. 641-661
- Blondeau, A.* (1972) Les Nummulites p. 1-72, pl. I-XXXVIII, Paris Lib. Vuibert
- Bombita, G.* (1975) Remarques Sur le Grange De Nummulites fabiani Rev. Esp. Micropal. vol. VII, no. 1, p. 63-90, pl. 1-7.
- Boussac, J.* (1911) Etudes strat et Paléont. Sur le Nummulistique Alpin Mém. Carte, Géol. Fr. vol. 1, p. 1-457, pl. I-XXII.
- Brönnimann, P.* (1940) Über die Tertiären Orbitoiden und die Miogypsiniden Von Nordwest-Morroko Schweiz. Paleont. Abh., vol. 63, p. 1-113, pl. 1-11.
- Carter, J.D.* (1953) Statistical Study of Operculina Jour. of Paleont. vol. 27, no. 2, p. 240-242, pl. 33-34, figs. 1-12.
- Chatterji, A.K.* (1961) The Occurrence of Lepidocy-clina in India Micropal. vol. 7, no. 4, p. 421-438, pl. 1-4.
- Cloud, E.P.* (1959) Paleoecology - Retrospect and Prospect Jour. of Paleont. vol. 33, no. 5, p. 926-962.
- Cole, W.S.* (1950) Larger Foraminifera from the Palau Islands U.S. Geol. Surv. Prof. Paper. no. 221-B, p. 21-26, pl. 5, 6.
- (1952) (1953) Eocene and Oligocene larger foraminifera from the Panama Canal Zone and Vicinity U.S. Geol. Surv. Prof. Paper. no. 244, p. 1-38, pl. 1-28, 2 text figs.
- Cole, W.S., Bridge, J.* (1953) Geol. and Larger Foraminifera of Saipan Island U.S. Geol. Surv. Prof. Paper. no. 253, p. 1-45, pl. 15, 4 tables.
- Cole, W.S.* (1957) Larger Foraminifera from Eniwetok Atoll Drillholes Geol. Surv. Prof. Paper. 260-V, p. 743-780, pl. 231-249.
- (1957) Late Oligocene Larger Foraminifera from Barro Colorado Island, Panama Canal Zone Bull. American Paleont. vol. 37, no. 163, p. 313-333, pl. 24-30.
- (1958) Larger Foraminifera from Carriacou British West Indies Bull. American Paleont. vol. 38, no. 171, p. 220-233, pl. 26-29.
- (1962) Embryonic chambers and the subgenera Lepidocy-clina Bull. of American Paleont. no. 200, vol. XLIV.
- (1963) Illustrations of conflicting interpretations of the biology and classification of certain larger Foraminifera Bull. of American Paleont. vol. 46, no. 205.
- (1963) Tertiary Larger Foraminifera from Guam Geol. Surv. Prof. Pap. no. 403-E, p. E1-E24, pl. 1-11.
- Coleman, P.J.* (1963) Tertiary Larger Foraminifera of the British Salomon Island Southwest Pacific Micropal. vol. 9, no. 1, p. 1-18, pl. 1-9.
- Dinçer, A.* (1968) Azakpür (Muş) çevresinin Jeolojisi M.T.A. Rap. no. 21800 yayınlanmamış.
- Dizer, A.* (1953) Kastamonu Nummulitiğinin paleont. etüdü İ.U.F.F. Mec. Seri B. Cilt. XVIII, no. 3-4, sah. 277, lev. 2-10.
- (1962) Denizli bölgesinin Eosen ve Oligosen foraminiferleri İ.U.F.F. Mec. Seri B. Cilt. XXVII, fas. 1-2, sah. 39-47, pl. I-VII.
- (1962) Sivas bölgesinin Miyosen foraminiferleri İ.U.F.F. Mec. Seri B. Cilt. XXVII, fas. 1-2, rah. 49-83, pl. I-IX.
- (1976) Trakya bölgesinin Tersiyer biyozonları T.J.K. toplantısında tebliğ.
- (1977) Pınarhisar Oligoseni International Ege Simpozyomu
- Douville, H.* (1925) Revisions des Lepidocy-clines mém. soc. Géol. Fr. no. 2, N Serie, p. 1-115, pl. 1-6.
- Drooger, C.W.* (1952) Study of American Miogypsinidae Utrecht (Doct. thesis) Zeist - Netherlands no. 1-3, p. 1-80.
- (1954) The Oligocene and Miocene boundary on both sides of the Atlantic Geol. Magazine vol. XCI, p. 514-518.
- Drooger, C.W., Magne, J.* (1959) Miogypsinids and planispiral foraminifera of the Algerian Oligocene and Miocene Micropaleont. vol. 5, n. 3, p. 273-284, pl. 1-2.
- Drooger, C.W., Socin, C.* (1959) Miocene Foraminifera from Rosignano Northern Italy Micropal. vol. 5, no. 4, p. 415-426, pl. 1-2.

- Flandrin, J.* (1938) Contribution à l'étude Paleont. du Nummulitique Algérien Nat. Carte. Géol. Algérie. Ser. 1, Pal., no. 8, p. 1-158, pl. 1-15.
- Hanzawa, S.* (1935) Some fossil Operculina and Miogypsina from Japan and their stratigraphic significance, vol. 18, no. 1, p. 1-29, pl. 1-3.
- (1962) Upper cretaceus and Tertiary three-layered larger Foraminifera and their alloiod forms Micropal., vol. 8, no. 2, p. 129-186, pl. 1-8.
- (1965) The Ontogeny and the Evolution of larger Foraminifera Tohoku Univ. Send. Japan. Sec. Series vol. 36, no. 2, p. 239-254, pl. 30-40.
- Lemoine, P. and Douville, R.* (1904) Sur le genre Lepidocyclina, Gümbel, Soc. Géol. France Mém. Pal. Paris. vol. 12, fasc. 2, no. 32. p. 1-141, pl. 1-3.
- Lorenz, C.* (1960) Les Couches Lepidocyclines de Mollere (Prés de Ceva, Piemont, Italie) Rev. de. Micropal. no. 4, p. 181-191, pl. 1-3.
- Matsumaru, K.* (1967) Geology of the Tomiaka Area, Gunma Prefecture with a note on "Lepidocyclina" from the Abuta Limestone Member. Tohoku Univ., Sci. Rep., 2nd ser. (Geol) v. 39, no. 2, p. 113-147, 31 text-figs., 7 tabs., pls. 7-8.
- Mercier, J.* (1948) Hinis 65/2 paftası izahnamesi M. T.A. Rap. no. 2258 (Yayınlanmamış).
- (1949) Malazgirt - Bulanık bölgesinde jeolojik müşahedeler T.J.K. Bült. Cilt. 2, no. 1.
- Mohan, G.* (1958) Miogypsinidae from Western India Micropal. vol. 4, no. 4, p. 373-390, pl. 1-3.
- (1971) Studies on the genus Nephrolepidiná in Japan. The Science reports of the Tohoku Univ. Sendai Japan vol. 42, no. 2, p. 98-178 pl. 9-26.
- Raju, D.N.S.* (1974) Study of Indian Miogypsinidae Utrecht Micropal bulletins no. 9, p. 1-124, pl. 1-7.
- Sachs, G.N.Jr.* (1959) Puerto Rican Upper Oligocene Larger Foraminifera Bul. of American. Paleont. vol. 39, no. 183, p. 399-411, pl. 34-36.
- (1964) Multilocular embryos in lepidocyclina (Eulepidina) undosa CUSHMAN from, Porto Rico Micropal. vol. 10, no. 3, p. 323-329, pl. 1 2.
- Schlumberger, C.M.* (1900) Note sur le genre Miogypsina Bull. de la Soc. Géol. de France. 3 e Serie. XXVIII, p. 327-333, pl. 2-3.
- Vlerk, V.I.M.* (1928) The Genus Lepidocyclina in the far East Eclog. Geol. Helv. Lousanne Switzerland vol. 21, no. 1, p. 182-211, pl. 5-23.
- (1959) Modification de l'ontogenese Pendant L'évolution des Lepidocyclines serie. 7, tom. 1, p. 669-673.
- (1966) Miogypsinoides, Miogypsina, Lepidocyclina et Cycloclypeus de Larat (Molouques) Eclog. Geol. Hel. vol. 59, no. 1, p. 421-428, pl. 1, 2.
- Vaughan, W.T.* (1928) Large Arenaceus and Orbitalidae Foraminf. Jour. Pal. vol. 1, no. 4, p. 277-298, pl. 43-50.
- Yabe, H., Hanzawa, S.* (1925) Notes on some Tertiary foraminiferous rocks from the Philippines, Tohoku Univ. Sci. Rep. 2nd. ser. (Geol), vol. 7, no. 4, p. 97-109, pl. 25-27.